

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och
finansiering av terrorism**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Förslagens motiv och syfte

De föreslagna åtgärdernas viktigaste syften är att stärka den inre marknaden genom att minska komplexitet över gränserna, skydda samhället mot brottslighet och terroristattacker, skydda det ekonomiska välbefindandet i Europeiska unionen genom trygghet av ett effektivt företagsklimat samt bidra till den finansiella stabiliteten genom att skydda det finansiella systemets sundhet, funktion och integritet.

Dessa mål kommer att uppnås genom att skapa samstämmighet mellan EU-strategin och den internationella strategin, skapa samstämmighet mellan nationella bestämmelser samt flexibilitet vid genomförandet, se till att reglerna är riskfokuserade och anpassas för att möta nya hot.

I detta förslag införlivas och upphävs vidare kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för direktiv 2005/60/EG¹. Den rättsliga ramen för bekämpning av penningtvätt blir därmed mer begriplig och tillgänglig för alla berörda parter.

Kommissionen avser att komplettera det föreliggande förslaget genom att förstärka EU:s bestämda inskrivande mot penningtvätt. Under 2013 planeras för detta brott därför förslag om straffrättslig harmonisering av lagstiftningen enligt artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)².

Allmän bakgrund

Att hinder avvecklas på den inre marknaden underlättar inte bara seriösa företags etablering och utveckling i hela EU, utan kan också ge ökade möjligheter för penningtvätt och finansiering av terrorism. Brottslingar som ägnar sig åt penningtvätt kan därför försöka hemlighålla eller dölja tillgångars rätta natur, ursprung eller äganderätt och omvandla dem till synbart legitima inkomster. Vidare kan terrorism finansieras genom både laglig och kriminell verksamhet, eftersom terroristorganisationer ägnar sig åt inkomstbringande verksamhet som i sig kan vara eller åtminstone förefalla vara laglig. Penningtvätt och finansiering av terrorism skapar således stora risker för det finansiella systemets integritet, funktion, anseende och stabilitet, som kan få förödande konsekvenser för samhället som helhet.

Europeisk lagstiftning har antagits för att det finansiella systemets och den inre marknads funktion ska skyddas. Penningtvättens förändrade karaktär och hoten om finansiering av terrorism underlättas av att tekniken och brottslingarnas resurser ständigt utvecklas. För att bemöta detta krävs en ständig anpassning av den rättsliga ramen.

Genom direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism³ (nedan kallat *tredje direktivet om penningtvätt*) uppställdes EU-ramar för att skydda kredit- och finansinstituts sundhet, integritet och stabilitet och tilltron till hela det finansiella systemet

¹ EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf

³ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

mot riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. EU-reglerna baseras till stor del på internationella standarder som har antagits av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (nedan kallad *FATF*). Eftersom direktivet följer principen om minimal harmonisering, kompletteras regelverket på nationell nivå.

På internationell nivå har FATF inlett en genomgripande översyn av de internationella standarderna och antog en ny uppsättning rekommendationer i februari 2012.

Parallellt med denna internationella process har Europeiska kommissionen gjort en egen översyn av EU:s regelverk. En ändring av direktivet är vid nuvarande tidpunkt ett komplement till FATF:s ändrade rekommendationer, som i sig är en avsevärd förstärkning av ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I själva direktivet förstärks inslag i de ändrade rekommendationerna, särskilt beträffande omfattningen (genom att inkludera tillhandahållare av speltjänster och handlare med varor med ett tröskelvärde på 7 500 euro), uppgifter om faktiskt ägande (som ska tillhandahållas ansvariga enheter och behöriga myndigheter), samt i föreskrifterna om påföljder. Härvid beaktas att åtgärderna mot penningtvätt behöver effektiviseras genom en anpassning av regelverket för att säkra att riskbedömningar görs på lämplig nivå och med tillräcklig flexibilitet för en anpassning till de olika situationerna och aktörerna. I direktivet fastställs följaktligen gemensamma standarder på hög nivå, samtidigt som det krävs att medlemsstater, tillsynsmyndigheter och ansvariga enheter ska göra riskbedömningar och vidta lämpliga åtgärder för att minska riskerna. Detta gör att direktivet är mindre utförligt, när det gäller vilka konkreta åtgärder som ska vidtas.

Gällande bestämmelser

Olika rättsliga instrument har antagits för att åstadkomma ett ändamålsenligt ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i EU. Följande är de viktigaste instrumenten:

- Tredje penningtvättdirektivet som täcker de flesta av de 40 FATF-rekommendationerna och vissa av de 9 särskilda FATF-rekommendationerna.
- Förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel⁴, som genomför FATF:s särskilda rekommendation nr VII om överföringar på elektronisk väg.
- Förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen⁵, som genomför FATF:s särskilda rekommendation nr IX om värdetransportörer.
- Direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden⁶ (betaltjänstdirektivet), som tillsammans med tredje penningtvättdirektivet genomför FATF:s särskilda rekommendation nr VI om alternativa överföringar.
- Förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism⁷, som

⁴ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁵ EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

⁶ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁷ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70.

tillsammans med förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002⁸ genomför FN-sanktionerna mot Al Qai'da och talibanerna och delvis genomför FATF:s särskilda rekommendation nr III om frysning av terroristtillgångar.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Den föreslagna anpassningen av ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är fullt förenlig med EU:s politik på andra områden. Det gäller särskilt följande:

- I Stockholmsprogrammet⁹ – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd – uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att vidareutveckla informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter i kampen mot penningtvätt.
- Möjligheten att ny teknik används för att dölja transaktioner och identitet gör att medlemsstater måste vara medvetna om teknisk utveckling och simulera användningen av elektronisk identifiering, elektroniska signaturer och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner. Detta ligger i linje med kommissionens förslag till förordning om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden¹⁰.
- I EU:s strategi för den inre säkerheten¹¹ anges de mest angelägna uppgifterna för EU:s säkerhet under de närmaste åren och föreslås fem strategiska mål och särskilda insatser under 2011–2014 för att göra EU säkrare. Här ingår åtgärder mot penningtvätt och förhindrande av terrorism. Det slås uttryckligen fast att en uppdatering behövs av EU:s ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, för att öka öppenheten när det gäller juridiska personer och konstruktioner.
- I mars 2012 antog Europeiska kommissionen ett förslag om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen¹². Det syftar till att säkerställa att medlemsstaterna inrättar ett effektivt system för att frysa, hantera och beslagta vinning av brott, baserat på nödvändiga administrativa strukturer, ekonomiska medel och personalresurser.
- Om uppgiftsskydd: de föreslagna förtydligandena av tredje direktivet om penningtvätt är helt i linje med inriktningen i kommissionens senaste förslag om uppgiftsskydd¹³. Genom en särskild bestämmelse¹⁴ ges EU eller nationell lagstiftning här befogenhet att begränsa skyldigheterna och rättigheterna i utkastet till förordning. Ett antal motiv specificeras, som att förebygga, utreda, avslöja och lagföra brott.

⁸ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁹ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

¹⁰ COM(2012)238/2.

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: "EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa" (COM(2010)673 final).

¹² Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen (COM(2012)085 final).

¹³ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter (COM(2012)010 final) respektive förslag till förordning från Europaparlamentet och rådet om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) (COM(2012)011 final).

¹⁴ Artikel 21 i den allmänna uppgiftsskyddsförordningen.

- Om påföljder: förslaget om att införa ett antal principbaserade minimiregler för att förstärka administrativa påföljder är helt i linje med kommissionens politik i dess meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn¹⁵.
- Om ekonomisk inkludering: det har fastslagits att en alltför inskränkt strategi för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kan få den oönskade effekten att berättigade företag och konsumenter utesluts från det finansiella systemet. Internationellt har det arbetats¹⁶ med att ge vägledning för länder och deras finansinstitut vid utformandet av sådana finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som svarar mot det nationella målet med ekonomisk inkludering, utan att äventyra gällande brottsbekämpande åtgärder. På EU-nivå håller frågan om ekonomisk inkludering för närvarande på att behandlas som en del av arbetet med bankkontopaketen.
- Om samarbetet med personer eller myndigheter (inklusive domstolar och administrativa organ) som arbetar med taxering, uppbörd, indrivning, lagföring eller överklaganden av skatter och andra offentliga avgifter: förslaget överensstämmer med inriktningen på det internationella bekämpandet av skattebedrägeri och skatteundandragande¹⁷ genom en särskild hänvisning till skattebrott inom ramen för allvarliga brott som kan betraktas som förbrott till penningtvätt. Förbättrandet av kundkontrollförfarandena för att bekämpa penningtvätt kommer också att bidra till kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Kommissionen antog i april 2012 en rapport om tillämpningen av tredje direktivet om penningtvätt och begärde in synpunkter från alla berörda parter. Rapporten inriktades på ett antal konstaterade nyckelteman (exempelvis tillämpning av en riskbaserad metod, vidgning av det befintliga ramverkets tillämpningsområde, anpassning av inriktningen på kundkontroll, klargörande av rapporteringskrav och tillsynsbefogenheter, förbättring av FIU-samarbetet osv.). Dessa teman var viktiga för översynen av tredje direktivet om penningtvätt.

Kommissionen fick in 77 bidrag från offentliga myndigheter, det civila samhället, branschorganisationer och företag på flera områden (bland annat finansiella tjänster, spelsektorn, fria yrken, fastighetsbranschen, tillhandahållare av tjänster till stiftelser och företag), som företräder en bred skala av berörda aktörer. Ytterligare ett antal synpunkter, ståndpunkter och bidrag inkom utanför samrådet.

Samrådets övergripande resultat¹⁸ visar på en allmän uppslutning bakom frågorna och problemen i kommissionens rapport, och ett brett stöd till den föreslagna anpassningen till de ändrade FATF-standarderna och ett ökat förtydligande på vissa områden (till exempel om uppgiftsskydd och hur reglerna ska tillämpas i gränsöverskridande fall).

¹⁵ COM(2010) 716 final.

¹⁶ "Anti-money laundering and terrorist financing measures and Financial Inclusion", FATF, juni 2011.

¹⁷ Kommissionens meddelande om en handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande, som antogs av kommissionen den 6 december 2012, COM(2012)722 final.

¹⁸ Ett uttalande om återkoppling finns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

Utnyttjande av sakkunskap

Betydande insatser har gjorts för att inhämta underlag på området och för att säkerställa fullt engagemang från olika berörda parter sida.

Bland annat undersökte under 2010 externa konsulter på Deloitte¹⁹ på kommissionens uppdrag tillämpningen av tredje penningtvättdirektivet.

Konsekvensbedömning

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys²⁰ där den analyserar de möjliga konsekvenserna av penningtvätt och finansiering av terrorism. Om det finansiella systemet inte kan förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, kan detta få negativa ekonomiska konsekvenser (på grund av störningar av internationella kapitalflöden, minskade investeringar och lägre ekonomisk tillväxt) och kan destabilisera finansmarknaden (genom andra finansförmedlares motstånd mot att göra affärer, sämre anseende, lägre förtroende och tillsynsrisker).

Följande problemkällor undersöktes:

- Gällande EU-reglers olika tillämpning i olika medlemsstater, vilket minskar rättssäkerheten.
- Inkonsekvenser och kryphål i EU:s nuvarande regler.
- De gällande reglernas bristande överensstämmelsen med de nyligen ändrade internationella standarderna.

Detta kräver att följande operativa mål uppnås:

- Genom förstärkning och förtydligande av gällande krav åstadkomma samstämmighet mellan nationella regler och, där så är lämpligt, flexibilitet vid genomförandet av dem.
- Genom förstärkning och förtydligande av gällande krav se till att reglerna är riskfokuserade och avpassade till att möta nya hot.
- Se till att EU:s inriktning överensstämmer med inriktningen på internationell nivå genom att utvidga tillämpningsområdet, förstärka och förtydliga gällande krav.

I konsekvensanalysen konstaterades att följande alternativ skulle vara att föredra, när det gäller att förbättra den rådande situationen:

- *Vidga tillämpningsområde till att omfatta spel:* utöver "kasinon" vidga direktivets tillämpningsområde till att avse spelsektorn.
- *Tröskelvärden för varuhandlare:* för kontanttransaktioner sänka tröskelvärdena från 15 000 euro till 7 500 euro när det gäller omfattningen och kundkontrollen av dem som handlar med värdefullt gods.

¹⁹ Undersökningen återfinns på följande webbplats:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

²⁰ Konsekvensbedömningen återfinns på följande webbplats:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

- *Sanktionssystem*: införa principbaserade minimiregler för att stärka administrativa påföljder.
- *Statistiska uppgifters jämförbarhet*: förstärka och precisera kravet på insamling och rapportering av statistiska uppgifter.
- *Uppgiftsskydd*: införa bestämmelser i direktivet som klargör kopplingen mellan krav på uppgiftsskydd och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- *Vidga tillämpningsområdet till skattebrott*: uttryckligen hänvisa till skattebrott som ett förbrott.
- *Tillgång till uppgifter om faktisk ägare*: kräva att alla företag har uppgifter om sina faktiska ägare.
- *Identifiering av faktisk ägare*: behålla tillvägagångssättet att faktisk ägare ska avse ett ägande med tröskelvärde 25 % men klargöra vad tröskeln ”25 %” avser.
- *Hemlandets och värdlandets tillsynsansvar vid bekämpning av penningtvätt*: införa nya bestämmelser som klargör att filialer och dotterbolag i andra medlemsstater än där huvudkontoret är beläget bör tillämpa värdstatens regler om bekämpning av penningtvätt och stärka samarbetet mellan hemlandets och värdlandets tillsynsorgan.
- *Gränsöverskridande samarbete mellan finansunderrättelseenheter (FIU)*: införa nya krav som stärker finansunderrättelseenheter och samarbete.
- *Nationella riskbedömningar*: införa ett krav på medlemsstaterna att genomföra en riskbedömning på nationell nivå och vidta åtgärder för att minska riskerna.
- *Kundkontroll*: medlemsstaterna bör se till att ökad kundkontroll görs i vissa högrisksituationer, samtidigt som de får tillåta förenklad kundkontroll i lågrisksituationer.
- *Likvärdigheten hos tredjelandssystem*: avskaffa förfarandet med den ”vita listan”.
- *Risikkänslig tillsynsmetod*: särskilt medgivande i direktivet att tillsyn får utgå från risikkänslighet.
- *Behandling av personer i politiskt utsatt ställning*: införa nya krav på inhemska personer i politiskt utsatt ställning som arbetar i internationella organisationer, med risikkänsliga åtgärder som bör vidtas.

Dessutom har det i konsekvensbedömningen analyserats hur lagförslagen påverkar de grundläggande rättigheterna. I överensstämmelse med stadgan om grundläggande rättigheter syftar förslagen framför allt till att säkerställa skyddet av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) genom att klargöra villkoren för när personuppgifter får lagras och överföras. Förslagen kommer inte att medföra några förändringar och därför inte påverka rätten till effektivt rättsmedel och till opartisk domstol (artikel 47 i stadgan), vilket EG-domstolen bekräftat (mål C-305/05). Respekten för privatlivet (artikel 7), näringsfrihet (artikel 16) och förbudet mot diskriminering (artikel 21) har vederbörligen beaktats. Slutligen kommer förslaget att indirekt bidra till att skydda rätten till liv (artikel 2 i stadgan).

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Detta förslag grundar sig på artikel 114 i EUF-fördraget.

Subsidiaritet och proportionalitet

I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt artikel 5 i EUF-fördraget kan förslaget mål inte i tillräckligt hög grad uppnås av medlemsstaterna, och kan därför bättre uppnås på unionsnivå. Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

I skäl 2 i tredje direktivet om penningtvätt understryks behovet av åtgärder på EU-nivå för att skydda kredit- och finansinstituts sundhet, integritet och stabilitet samt tilltron till det finansiella systemet som helhet, och av att gemenskapen ingriper på detta område för att förhindra att ”medlemsstaterna för att skydda sina finansiella system vidtar åtgärder som är oförenliga med den inre marknaden och rättsstatsprincipen samt med den allmänna ordningen i gemenskapen”.

Eftersom stora flöden av svarta pengar och finansiering av terrorism kan skada finanssektorns stabilitet och anseende samt utgöra ett hot mot den inre marknaden, kan åtgärder som enbart vidtas på nationell nivå inverka menligt på den inre marknaden: Om samordning saknas av medlemsstaters bestämmelser för skydd av sina finansiella system, kan detta vara oförenligt med den inre marknads funktion och leda till fragmentering. Ett annat motiv till EU-åtgärder är att upprätthålla lika konkurrensvillkor inom hela EU – att enheter i alla medlemsstater omfattas av en enhetlig uppsättning krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Kommissionen anser att de föreslagna regeländringarna står i proportion till målen. Genom att införa trösklar för tillämpningsområde och kundkontroll har kommissionen vidtagit proportionerliga åtgärder för att begränsa tillämpningen av direktivet, där så är lämpligt. Direktivet ger även utrymme för vissa av de förebyggande åtgärder som små och medelstora företag ska vidta, för att dessa ska vara proportionerliga mot det ansvariga företagets storlek och egenskaper. Samtidigt som medlemsstaterna tryggar en avpassad och flexibel riskbaserad metod, bör de inte hindras från att anta och vidta åtgärder som krävs för att motverka viktiga nationella hot. Dessa åtgärder lämpar sig bättre för ett direktiv än för en helt harmoniserad förordning, genom att förfaranden införs på EU-nivå för att garantera att överstatliga strategier samordnas och utvecklas bättre, i förening med ytterligare harmonisering på vissa områden för att se till att även EU:s mål uppnås. För ansvariga enheter medför det visserligen vissa kostnader att säkerställa ett effektivt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (kostnader som analyserats i konsekvensanalysen), men kommissionen att fördelarna med att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism kommer att fortsätta uppväga kostnaderna.

Utvärderingen av de nya internationella standarderna kommer att inledas under fjärde kvartalet 2013. Om inte kommissionen klart och tidigt utstakar den önskade EU-inriktningen för deras genomförande, finns det risk för att de EU-medlemsstater som kommer att utvärderas först väljer lösningar som inte nödvändigtvis sammanfaller med den föreslagna EU-inriktningen. Detta skulle försvåra ett samförstånd kring gemensamma EU-bestämmelser.

I och med antagandet av ändrade internationella standarder har kommissionen och alla EU-medlemsstater gjort åtaganden om att säkerställa genomförandet (antingen direkt eller via medlemskap i FATF eller Moneyval).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Närmare redogörelse för förslaget

De största förändringarna av tredje direktivet om penningtvätt är följande:

- *Utvidgning av direktivets tillämpningsområde:* Två viktiga förändringar av tillämpningsområdet föreslås:
 - (a) För mycket värdefulla varor skulle tröskelvärdet för handlares kontantbetalningar sänkas från 15 000 till 7 500 euro. För närvarande omfattar direktivet varuhandlare, om deras kontantbetalningar avser minst 15 000 euro. Medlemsstaterna har meddelat att brottslingar utnyttjar detta relativt höga tröskelvärde, varför en sänkning till 7 500 euro föreslås. Dessutom krävs i det nya förslaget att handlare ska göra kundkontroll, när en enskilda transaktion på minst 7 500 euro ska utföras, en sänkning av den tidigare tröskelvärdet på 15 000 euro. Både definitionen och tröskelvärdet visar att åtgärder stramas åt mot att dessa handlare utnyttjas för penningtvätt i EU.
 - (b) Direktivet omfattar även ”tillhandahållare av speltjänster” (i enlighet med direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden²¹). I det gällande tredje direktivet om penningtvätt och i FATF:s rekommendationer krävs bara att kasinon ska omfattas av lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I EU finns belegg för att detta gör att andra speltyper lättare missbrukas av brottslingar.
- *Riskbaserad metod:* Det slås i direktivet fast att användningen av en riskbaserad metod är ett effektivt sätt att kartlägga och minska risker för det finansiella systemet och den ekonomiska stabiliteten på den inre marknaden. De nya åtgärder som föreslås förutsätter att evidensbaserade åtgärder införs på tre huvudområden, alla kompletterade med en minimiuppsättning faktorer som bör beaktas eller riktlinjer som de europeiska tillsynsmyndigheterna bör utarbeta:
 - (a) Medlemsstaterna åläggs kartlägga, inse och minska sina risker. Detta kan kompletteras med riskanalyser på en överstatlig nivå (exempelvis av de europeiska tillsynsmyndigheterna eller Europol) och resultaten bör spridas till andra medlemsstater och ansvariga enheter. Detta skulle bli startpunkten för den riskbaserade metoden, och utgå från att en EU-insats kan präglas av medlemsstaternas nationella erfarenheter.

²¹ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (b) Ansvariga enheter vars verksamhet omfattas av direktivet skulle åläggas kartlägga, inse och minska sina risker samt dokumentera och uppdatera sina riskbedömningar. Detta är ett centralt element i den riskbaserade metoden, som gör att medlemsstaternas behöriga myndigheter (exempelvis tillsynsmyndigheter) grundligt kan gå igenom och förstå de beslut som fattas av ansvariga enheter under deras tillsyn. Slutligen skulle de som antar en riskbaserad metod bära det fulla ansvaret för sina beslut.
 - (c) I förslaget slås fast att tillsynsmyndigheternas resurser kan inriktas på områden med störst risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Användningen av en riskbaserad metod skulle innebära att belägg används för att bättre åtgärda riskerna.
- *Förenklade och skärpta krav på kundkännedom:* Enligt förslaget skulle ansvariga enheter åläggas skärpta kontroller när riskerna är större och få göra förenklade kontroller när riskerna bevisligen är mindre. I det gällande (tredje) direktivet om penningtvätt befanns bestämmelserna om förenklade kundkontroller vara alltför milda, där vissa kund- eller transaktionskategorier medges direkta undantag från kraven på kundkännedom. I det ändrade direktivet skulle därför kraven på kundkännedom skärpas och inte tillåta situationer där undantag gäller. Beslut om när och hur förenklad kundkontroll ska göras skulle i stället vara riskbaserade, med angivna minimikrav på vilka faktorer som ska beaktas. I en av de situationer där skärpta krav på kundkontroll bör gälla, nämligen av personer i politiskt utsatt ställning, har direktivet förstärkts för att omfatta personer i politiskt utsatt ställning som har inhemska viktiga offentliga funktioner samt omfatta dem som arbetar för internationella organisationer.
 - *Uppgifter om faktiska ägare:* I det ändrade direktivet föreslås nya åtgärder för att skapa större klarhet om och tillgång till uppgifter om faktiska ägare. Det krävs att juridiska personer ska ha uppgifter om sina egna faktiska ägare. Dessa uppgifter bör både behöriga myndigheter och ansvariga enheter få tillgång till. För juridiska konstruktioner åläggs förvaltare att deklarerat sin status när de blir kund och det krävs också att behöriga myndigheter och ansvariga enheter får tillgång till uppgifter om faktiska ägare.
 - *Tredjeländers likvärdighet:* I det ändrade direktivet ska bestämmelserna om positiv "likvärdighet" upphävas, eftersom kundkontrollsystemet blir mer riskbaserat och tillämpning av rent geografiskt motiverade undantag är mindre relevant. Enligt de nuvarande bestämmelserna i tredje direktivet om penningtvätt ska tredjeländer ha system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som är "likvärdiga" med EU:s. Denna information används sedan för att tillåta undantag för viss kundkontroll.
 - *Administrativa påföljder:* I linje med kommissionens politik att anpassa administrativa påföljder innehåller det ändrade direktivet en rad påföljder som medlemsstaterna bör se till kan användas på systematiska brott mot direktivets centrala krav, nämligen kundkännedom, registerhållning, rapportering av misstänkta transaktioner och interna kontroller.
 - *Finansunderrättelseenheter:* Samarbetet inte bara utvidgas och förstärks, utan i förslaget införs också bestämmelserna i rådets beslut 2000/642/RIF av den 17

oktober 2000 om en samarbetsordning för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter avseende utbyte av information.

- *Europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA):* Förslaget innehåller flera områden där ESA-insatser föreslås. Särskilt förväntas EBA, Eiopa och Esma göra en bedömning av och yttra sig om riskerna i EU för penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessutom kommer den riskbaserade metodens ökade vikt att kräva ökad vägledning av medlemsstaterna och finansinstitut om vilka faktorer som bör beaktas vid förenklad respektive skärpt kundkontroll och när en riskbaserad tillsynsmetod bör tillämpas. Dessutom har de europeiska tillsynsmyndigheterna fått i uppgift att tillhandahålla tekniska tillsynsstandarder i vissa frågor, där finansinstitut måste anpassa sina interna kontroller för att hantera särskilda situationer.
- *Uppgiftsskydd:* I förslaget tillgodoses behovet av en balans mellan å ena sidan skyddet av de registrerades rättigheter och å andra sidan stabila system och kontroller samt förebyggande åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
- *Införlivandeåtgärder:* På grund av förslagets komplexitet och räckvidd måste medlemsstaterna lämna en jämförelsetabell över bestämmelserna i sin nationella lagstiftning och direktivet.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Förslaget är av betydelse för EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén¹,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Stora flöden av svarta pengar kan äventyra den finansiella sektorns stabilitet och anseende och hota den inre marknaden, medan terrorismen skakar vårt samhälle i dess grundvalar. Som ett komplement till straffrättsliga lösningar kan förebyggande insatser via det finansiella systemet vara verkningsfulla.
- (2) Kredit- och finansinstituts sundhet, integritet och stabilitet samt tilltron till hela det finansiella systemet kan allvarligt äventyras av att brottslingar och deras medhjälpare antingen försöker dölja ursprunget till vinning av brott eller finansierar terrorism med lagliga eller olagliga medel. Om inte vissa samordningsåtgärder antas på unionsnivå, skulle personer som tvättar pengar eller finansierar terrorism för sin brottsliga verksamhet kunna utnyttja friheten för kapitalrörelser och friheten att tillhandahålla finansiella tjänster som hör till det integrerade finansiella området.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

- (3) Det här förslaget är det fjärde direktivet om att hantera riskerna för penningtvätt. I rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar⁴ definierades penningtvätt när det gäller narkotikabrott och infördes skyldigheter endast för den finansiella sektorn. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG från december 2001 om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG⁵ utvidgades tillämpningsområdet både i fråga om berörda brott och yrken och verksamheter. Financial Action Task Force (arbetsgruppen för finansiella åtgärder, nedan kallad *FATF*) ändrade i juni 2003 sina rekommendationer för att täcka finansiering av terrorism. De innehöll också mer detaljerade krav på identifiering och kontroll av kunder, situationer där ökade risker för penningtvätt kan motivera skärpta åtgärder respektive situationer där lägre risker kan motivera mildare kontroller. Dessa ändringar återspeglades i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁶ samt kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av person i politiskt utsatt ställning, samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning⁷.
- (4) Penningtvätt och finansiering av terrorism är ofta internationell. Åtgärder enbart på nationell nivå eller EU-nivå skulle få mycket begränsad verkan, om hänsyn inte togs till internationell samordning och samverkan. Europeiska unionens åtgärder på området bör därför stå i samklang med åtgärder som andra internationella forum vidtar. Europeiska unionens insatser bör även i fortsättningen särskilt beakta rekommendationerna från *FATF* som är det främsta internationella organet i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. För att effektivisera kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG anpassas till de nya *FATF*-rekommendationer som antogs och utvidgades i februari 2012.
- (5) Vidare innebär missbruk av det finansiella systemet för att slussa vinning av brott eller "vita pengar" till terrorism en uppenbar risk för det finansiella systemets integritet, funktion, anseende och stabilitet. De förebyggande åtgärderna i detta direktiv bör därför inte bara täcka manipulering av pengar från vinning av brott, utan även insamling av pengar eller andra tillgångar för terroriständamål.
- (6) Större kontantbetalningar kan lätt användas för penningtvätt och finansiering av terrorism. För att öka vaksamheten och minska riskerna med kontantbetalningar, bör fysiska eller juridiska varuhandlande personer omfattas av detta direktiv, om de effektuerar eller mottar kontantbetalningar på minst 7 500 euro. Medlemsstaterna får besluta att anta strängare bestämmelser, inklusive en lägre tröskel.
- (7) Jurister enligt medlemsstaternas definitioner bör omfattas av detta direktiv, om de deltar i finansiella transaktioner eller företagstransaktioner, inbegripet skatterådgivning, där risken är som störst att dessa juristers tjänster missbrukas till att tvätta pengar som utgör vinning av brott eller till att finansiera terrorism. Emellertid

⁴ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁵ EGT L 344, 28.12.2001, s. 76.

⁶ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁷ EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

bör undantag göras från kravet på att rapportera information som erhållits antingen före, under eller efter rättsliga förfaranden, eller under utredningen av en klients rättsliga ställning. Juridisk rådgivning bör fortfarande omfattas av kravet på tystnadsplikt, såvida inte den juridiske rådgivaren medverkar till penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller den juridiska rådgivningen ges eller klienten begär att den ges för att tvätta pengar eller finansiera terrorism.

- (8) Direkt jämförbara tjänster bör behandlas på samma sätt, om de tillhandahålls av någon av de yrkeskategorier som direktivet omfattar. I vissa medlemsstater får revisorer och skatterådgivare försvara eller företräda en klient i ett rättsligt förfarande eller utreda en klients rättsliga situation. För att trygga att rättigheterna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna iakttas, bör den information som dessa mottar vid utförandet av sådana uppgifter inte omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt detta direktiv.
- (9) I enlighet med de ändrade FATF-rekommendationerna bör det uttryckligen framhållas att "skattebrott" gällande direkta och indirekta skatter ingår i direktivets breda definition av "brottsliga handlingar".
- (10) De fysiska personer bör kunna identifieras som äger eller kontrollerar en juridisk person. Aktieägarandel bör beaktas som belägg men leder inte automatiskt till den faktiska ägaren. Fastställande och kontroll av faktiska ägare bör, där så är relevant, utvidgas till juridiska enheter som äger andra juridiska enheter och följa ägandekedjan till den fysiska person som faktiskt äger eller kontrollerar den juridiska person som är kund.
- (11) Korrekta och aktuella uppgifter om faktiskt ägande är centralt vid spårandet av brottslingar som annars kan dölja sin identitet med en företagsstruktur. Medlemsstater bör därför se till att företag har uppgifter om sitt faktiska ägande och tillhandahåller sådan information till behöriga myndigheter och ansvariga enheter. Dessutom bör förvaltare uppge sin status för ansvariga enheter.
- (12) Direktivet bör även tillämpas på Internetverksamhet som bedrivs av ansvariga enheter som direktivet omfattar.
- (13) Det är oroande att spelsektorn används till att tvätta vinning av brott. För att minska riskerna för sektorn och åstadkomma lika villkor för tillhandahållare av speltjänster, bör samtliga tillhandahållare av speltjänster åläggas att utföra kundkontroll av enskilda transaktioner på minst 2 000 euro. Medlemsstaterna bör överväga att tillämpa detta tröskelvärde på såväl uttag av vinster som insatser. Tillhandahållare av speltjänster med fysiska lokaler (exempelvis kasinon och spelhallar) bör säkerställa att kundkontroll vid inträdet i lokalerna kan kopplas till kundens transaktioner på dessa anläggningar.
- (14) Riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism är olika från fall till fall. Följaktligen bör en riskbaserad metod användas. För medlemsstater och ansvariga enheter är den riskbaserade metoden inte ett alltför tolerant alternativ. Det ingår nämligen faktabaserat beslutsfattande för att bättre hantera riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism för Europeiska unionen och dess aktörer.
- (15) Som grund för den riskbaserade metoden behöver medlemsstaterna kartlägga, förstå och minska sina risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Vikten av en

övernationell metod har erkänts på internationell nivå och följande europeiska tillsynsmyndigheter bör åläggas att yttra sig om riskerna för den finansiella sektorn: Europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG⁸; Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Eiopa*) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG⁹; Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG¹⁰.

- (16) Resultaten av medlemsstaternas riskbedömningar bör vid behov göras tillgängliga för ansvariga enheter, så de kan kartlägga, inse och minska sina egna risker.
- (17) För att bättre förstå och minska riskerna på unionsnivå bör medlemsstaterna när så är lämpligt dela resultaten av sina riskbedömningar med varandra, kommissionen, EBA, Eiopa och Esma.
- (18) När bestämmelserna i detta direktiv tillämpas, bör man beakta särdragen och behoven hos små ansvariga enheter som omfattas av dess tillämpningsområde och se till att de behandlas på ett sätt som motsvarar små ansvariga enheters särskilda behov och verksamhetens natur.
- (19) Risker är i sig varierande och variabler kan själva eller i förening öka eller minska de potentiella riskerna, vilket påverkar den lämpliga nivån på förebyggande åtgärder, exempelvis kundkontroll. Under vissa omständigheter bör därför skärpt kundkontroll gälla, medan det i andra fall kan vara lämpligt med lägre krav på kundkännedom.
- (20) Det bör fastslås att vissa situationer innebär en större risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Även om alla kunders identitet och affärsprofil bör fastställas, finns det fall där det krävs särskilt noggranna identifierings- och kontrollförfaranden.
- (21) Detta gäller särskilt vid affärsförbindelser med enskilda som innehar, eller har innehaft, en viktig offentlig ställning, särskilt personer från länder med utbredd korruption. Sådana affärsförbindelser kan göra att den finansiella sektorn särskilt riskerar sitt anseende och utsätts för rättsliga risker. De internationella insatserna mot korruption motiverar också att sådana fall uppmärksammas särskilt och att skärpt kundkontroll tillämpas på personer med viktiga funktioner nationellt eller utomlands och på ledande personer i internationella organisationer.

⁸ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

¹⁰ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (22) Att ledningens godkännande inhämtas innan affärsförbindelser ingås behöver inte alltid innebära ett styrelsegodkännande. Detta bör kunna godkännas av någon med tillräckliga kunskaper om institutets riskexponering mot penningtvätt och finansiering av terrorism och med tillräckligt ledande ställning för att fatta beslut som påverkar dess riskexponering,
- (23) För att undvika att upprepad kundidentifiering drabbar affärsverksamheten i form av förseningar och ineffektivitet, bör det med lämpliga förbehåll vara tillåtet att ansvariga enheter introduceras för kunder som redan har identifierats på annat håll. När en ansvarig enhet förlitar sig på tredje man, ligger det slutgiltiga ansvaret för kundkontrollen på den ansvariga enhet som introducerat kunden. Den tredje man eller person som introducerat kunden bör också ha ett fortsatt eget ansvar för att följa direktivet, inbegripet kravet att inrapportera misstänkta transaktioner och spara uppgifter, om personen har en förbindelse med kunden som omfattas av detta direktiv.
- (24) När det gäller agenturförhållanden eller utkontraktering genom avtal mellan ansvariga enheter och externa fysiska eller juridiska personer som inte omfattas av detta direktiv, kan skyldigheter att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism bara utgå från avtalet och inte från direktivet, när det gäller dessa agenter eller tjänsteleverantörer som del av de ansvariga enheterna. Skyldigheten att efterleva direktivet bör fortfarande åligga den ansvariga enhet som omfattas av det.
- (25) För att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism har alla medlemsstater inrättat eller bör inrätta finansunderrättelseenheter (nedan kallade *FIU*) för att samla in och analysera mottagen information, för beläggande av samband mellan misstänkta transaktioner och bakomliggande brottslighet. Misstänkta transaktioner bör rapporteras till FIU som bör fungera som nationellt centrum för att motta, analysera och till behöriga myndigheter sprida rapporter om misstänkta transaktioner och annan information om möjlig penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta bör inte tvinga medlemsstaterna att ändra sitt nuvarande rapporteringssystem, om det är offentliga åklagare eller andra brottsbekämpande organ som rapporterar och informationen snabbt och utan ändringar tillställs FIU så de kan utföra sina uppgifter på ett korrekt sätt, inbegripet internationellt samarbete med andra finansunderrättelseenheter.
- (26) Genom undantag från det allmänna förbudet mot att utföra misstänkta transaktioner, får ansvariga enheter utföra sådana innan de underrättar de behöriga myndigheterna. Villkoret är att verkställandet av transaktionen inte går att undvika eller sannolikt motverkar försök att efterforska dem som gynnas av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta bör dock inte påverka tillämpningen av de internationella skyldigheter som medlemsstaterna godkänt i enlighet med relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, om att utan dröjsmål frysa penningmedel och andra tillgångar tillhörande terrorister, terroristorganisationer eller andra personer som finansierar terrorism.
- (27) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att utse ett lämpligt självreglerande organ för de yrken som anges i artikel 2.1.3 a, b och d till det organ som i första hand ska informeras före FIU. Enligt rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna är ett system med primär rapportering till ett självreglerande organ ett viktigt skydd av de grundläggande rättigheterna när det gäller rapporteringskrav på advokater.

- (28) Om en medlemsstat beslutar att använda undantagen i artikel 33.2, får den tillåta eller begära att det självreglerande organ som företräder nämnda personer inte tillställer FIU några uppgifter som dessa lämnat under de omständigheter som anges i artikeln.
- (29) Det finns en rad fall där anställda som rapporterat sina misstankar om penningtvätt har utsatts för hot eller fientliga åtgärder. Även om detta direktiv inte påverkar medlemsstaternas rättskipning, är denna fråga av största vikt för ett effektivt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna bör vara medvetna om problemet och göra vad de kan för att skydda anställda från sådana hot eller fientliga åtgärder.
- (30) Tillämpligt på behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv är Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹¹, införlivat i nationell lagstiftning.
- (31) Vissa aspekter av direktivets genomförande inbegriper insamling, analys, lagring och spridning av uppgifter. Behandling av personuppgifter bör tillåtas för iakttagandet av detta direktiv, inklusive utförande av kundkontroll, fortlöpande övervakning, undersökning och rapportering av ovanliga och misstänkta transaktioner, fastställande av den faktiska ägaren av en juridisk person eller konstruktion, informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och mellan finansinstitut. De personuppgifter som samlas in bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för iakttagandet av detta direktiv och får inte bearbetas ytterligare på ett sätt som strider mot direktiv 95/46/EG. I synnerhet bör ytterligare behandling av personuppgifter för kommersiella ändamål vara strängt förbjuden.
- (32) Samtliga medlemsstater betraktar kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism som en viktig offentlig angelägenhet.
- (33) Detta direktiv påverkar inte skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inklusive bestämmelserna i rambeslut 2008/977/RIF.
- (34) Den registrerade har rätt att få tillgång till personuppgifter som behandlas inom ramen för detta direktiv. Emellertid skulle effektiv bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism allvarligt undergrävas, om den registrerade fick tillgång till uppgifter i en rapport om en misstänkt transaktion. Det kan därför vara motiverat att begränsa denna rätt i enlighet med artikel 13 i direktiv 95/46/EG.
- (35) Detta direktiv omfattar inte personer som endast omvandlar pappersdokument till elektronisk form på grundval av ett kontrakt med ett kredit- eller finansinstitut. Detta gäller även fysiska eller juridiska personer som enbart tillhandahåller kredit- eller finansinstitut meddelanden om överföring av tillgångar eller andra former av stödssystem för detta ändamål eller clearing- och avvecklingssystem.
- (36) Penningtvätt och finansiering av terrorism är internationella problem och kampen mot dem bör vara global. Om kredit- och finansinstitut har filialer och dotterbolag i tredjeländer där lagstiftningen på området är bristfällig, bör dessa tillämpa unionens normer eller, om detta visar sig omöjligt, underrätta de behöriga myndigheterna i sin

¹¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

hemmedlemsstat. Syftet är att undvika att mycket olika normer tillämpas på institutet eller institutets koncern.

- (37) Om möjligt bör återföring till ansvariga enheter ske om hur de rapporter om misstänkta transaktioner som dessa lagt fram har använts och följts upp. För att detta ska kunna ske och för att kunna utvärdera effektiviteten hos de nationella systemen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör medlemsstaterna föra statistik på området och söka förbättra denna. För högre kvalitet och ökad konsekvens när det gäller på unionsnivå insamlade statistiska uppgifter bör kommissionen fortlöpande följa kampen i EU mot penningtvätt och finansiering av terrorism och offentliggöra regelbundna översikter.
- (38) När det gäller valutaväxlingskontor, leverantörer av tjänster till stiftelser eller bolag eller tillhandahållare av speltjänster, bör behöriga myndigheter se till att de personer som faktiskt leder sådana enheters verksamhet samt de faktiska ägarna är lämpade. Kriterierna för att avgöra om en person är lämplig bör åtminstone avspegla behovet av att skydda dessa enheter från att missbrukas av sina förvaltare eller verkliga huvudmän i kriminella syften.
- (39) Samordning och samarbete mellan medlemsstaternas finansunderrättelseenheter är av största vikt, eftersom penningtvätt och finansiering av terrorism är gränsöverskridande. Sådant samarbete har hittills bara tagits upp i rådets beslut av den 17 oktober 2000 om en samarbetsordning för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter avseende utbyte av information¹². För att säkerställa bättre samordning och samarbete mellan finansunderrättelseenheter, och särskilt se till att rapporter om misstänkta transaktioner tillställs FIU i den medlemsstat där de kan vara till störst nytta, bör detta direktiv kompletteras med mer detaljerade och uppdaterade bestämmelser.
- (40) För att hantera att penningtvätt och finansiering av terrorism är gränsöverskridande, är det särskilt viktigt att förbättra informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter i EU. Medlemsstaterna bör uppmuntra användning av säkert informationsutbyte, särskilt det decentraliserade datornätverket FIU.net och den teknik detta erbjuder.
- (41) Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är så viktig att medlemsstaterna måste i sin lagstiftning fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder mot bristande uppfyllelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Medlemsstater har för närvarande en rad olika administrativa åtgärder och påföljder mot överträdelser av de viktigaste förebyggande åtgärderna. Denna mångfald kan vara till förfång för kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism och unionens motåtgärder riskerar att fragmenteras. Detta direktiv bör därför innehålla en rad administrativa åtgärder och påföljder som medlemsstaterna kan tillämpa vid systematiska överträdelser av kraven på kundkontroll, registerhållning, rapportering av misstänkta transaktioner och interna kontroller av ansvariga enheter. Spännvidden bör vara så stor att medlemsstaterna och behöriga myndigheter kan beakta skillnaderna mellan ansvariga enheter, när det gäller storlek, egenskaper och verksamhetsområden, särskilt skillnaderna mellan finansinstitut och andra ansvariga enheter. Vid tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna se till att införandet av administrativa åtgärder och påföljder i

¹² EGT L 271, 24.10.2000, s. 4.

enlighet med direktivet och av straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell lagstiftning inte strider mot *ne bis in idem*-principen (icke två gånger för samma sak).

- (42) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör trygga en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Det skulle vara ändamålsenligt och lämpligt att EBA, Eiopa och Esma med sin mycket specialiserade sakkunskap åläggs att för kommissionen utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska val.
- (43) De förslag om tekniska standarder som EBA, Eiopa och Esma utarbetar i enlighet med artikel 42 i detta direktiv bör kommissionen anta genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.
- (44) De mycket omfattande ändringar som krävs av direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG gör att dessa bör slås samman och ersättas för klarhetens och enhetlighetens skull.
- (45) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda det finansiella systemet genom att förebygga, utreda och uppdaga penningtvätt och finansiering av terrorism, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom enskilda åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att skydda sina finansiella system är oförenliga med den inre marknadens funktion och med föreskrifterna i rättsstatsprincipen och EU:s offentliga politik och på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (46) I detta direktiv respekteras de grundläggande rättigheter och iakttas de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, framför allt respekten för privat- och familjeliv, rätten till skydd av personuppgifter, näringsfriheten, förbudet mot diskriminering och rätten till ett effektivt rättsmedel och till försvar.
- (47) I linje med artikel 21 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna som förbjuder all diskriminering, måste medlemsstaterna säkerställa att detta direktiv utan diskriminering genomförs vid riskbedömningar inom ramen för kundkontroll.
- (48) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument, har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av en eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella införlivandeinstrument. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att det är berättigat att översända sådana dokument.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Medlemsstaterna ska förbjuda penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. I detta direktiv avses följande med uppsåtlig penningtvätt:
 - (a) Omvandling eller överföring av egendom, i vetskap om att den härrör från brott eller från medverkan till brott, i syfte att dölja eller skyla egendomens olagliga ursprung eller att bistå personer som är inblandade i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga påföljderna.
 - (b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott.
 - (c) Förvärv, innehav eller nyttjande av egendom, i vetskap om att den vid tiden för mottagandet härrörde från brott eller från medverkan till brott.
 - (d) Medverkan till, överenskommelse om att utföra, försök och medhjälp till, främjande och underlättande av någon av de gärningar som avses i leden a, b och c samt rådgivning för utförandet av dem.
3. Som penningtvätt ska även sådana fall betraktas där gärningarna som frambragt den egendom som ska tvättas begåtts i en annan medlemsstat eller i tredjeland.
4. I detta direktiv avses följande med finansiering av terrorism: allt direkt eller indirekt tillhandahållande av eller all direkt eller indirekt insamling av tillgångar i syfte att de ska användas eller med vetskap om att de är avsedda att användas för att begå de brott som avses i artiklarna 1–4 i rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism¹³, ändrat genom rådets rambeslut 2008/919/RIF av den 28 november 2008¹⁴.

¹³ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

¹⁴ EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

5. Vetskap, uppsåt eller ändamål som utgör rekvisit för de handlingar som avses i punkterna 2 och 4 får härledas ur objektiva, faktiska omständigheter.

Artikel 2

1. Detta direktiv ska omfatta följande ansvariga enheter:

- (1) Kreditinstitut.
- (2) Finansinstitut.
- (3) Följande juridiska eller fysiska personer vid bedrivandet av deras yrkesmässiga verksamhet:
 - (a) Revisorer, externa revisorer och skatterådgivare.
 - (b) Notarier och andra oberoende jurister, när de på en klients vägnar och för dennes räkning deltar i finansiella transaktioner eller fastighetstransaktioner eller bistår vid planering eller utförande av transaktioner för dennes räkning i samband med
 - i) köp och försäljning av fastigheter eller företag,
 - ii) förvaltning av en klients pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
 - iii) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
 - iv) säkerställande av kapital för att bilda, driva eller leda företag,
 - v) bildande, drift eller ledning av stiftelser, bolag eller liknande strukturer.
 - (c) Tillhandahållare av tjänster till andra stiftelser eller bolag än i punkterna a eller b.
 - (d) Fastighetsmäklare, inbegripet hyresförmedlare.
 - (e) Andra fysiska eller juridiska personer som handlar med varor, om betalt eller mottaget belopp är minst 7 500 euro i kontanter, oavsett om transaktionen utförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
 - (f) Tillhandahållare av speltjänster.

2. Medlemsstaterna får besluta att fysiska och juridiska personer som endast tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning bedriver finansiell verksamhet, där det föreligger liten risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, inte ska omfattas av detta direktiv, om den juridiska eller fysiska personen uppfyller samtliga följande kriterier:

- (a) Den finansiella verksamheten är begränsad i absoluta termer.

- (b) Den finansiella verksamheten är begränsad när det gäller transaktioner.
- (c) Den finansiella verksamheten är inte huvudverksamheten.
- (d) Den finansiella verksamheten är en biverksamhet och direkt knuten till huvudverksamheten.
- (e) Huvudverksamheten är inte en verksamhet som anges i punkt 1, med undantag av den verksamhet som avses i punkt 1.3 e.
- (f) Den finansiella verksamheten avser endast huvudverksamhetens kunder och är inte allmänt tillgänglig för allmänheten.

Det föregående stycket ska inte tillämpas på juridiska eller fysiska personer som bedriver penningöverföring i den mening som avses i artikel 4.13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG¹⁵.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 a ska medlemsstaterna kräva att den finansiella verksamhetens totala omsättning inte får överstiga ett tillräckligt lågt tröskelvärde. Detta tröskelvärde ska fastställas på nationell nivå och bero av typen av finansiell verksamhet.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 b ska medlemsstaterna tillämpa ett högsta tröskelvärde per kund och transaktion, oavsett om transaktionen genomförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband. Detta tröskelvärde ska fastställas på nationell nivå och bero av typen av finansiell verksamhet. Det ska vara tillräckligt lågt för att säkerställa att den berörda transaktionstypen är en opraktisk och ineffektiv metod för penningtvätt eller finansiering av terrorism och det får inte överstiga 1 000 euro.
5. Vid tillämpningen av punkt 2 c ska medlemsstaterna kräva att den finansiella verksamhetens omsättning inte överstiger 5 % av den berörda juridiska eller fysiska personens totala omsättning.
6. När man vid tillämpningen av denna artikel bedömer risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska medlemsstaterna särskilt beakta finansiell verksamhet vars natur gör att den med särskilt stor sannolikhet torde användas eller missbrukas för penningtvätt eller för finansiering av terrorism.
7. Vid varje beslut som fattas vid tillämpningen av denna artikel ska motiven till det anges. Medlemsstaterna ska föreskriva möjligheten att återkalla beslutet, om omständigheterna skulle förändras.
8. Medlemsstaterna ska upprätta ett riskbaserat övervakningssystem eller vidta andra lämpliga åtgärder, för att se till att undantag som beviljas genom beslut enligt denna artikel inte missbrukas.

¹⁵ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

Artikel 3

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut¹⁶, inbegripet filialer enligt artikel 4.3 i det direktivet till kreditinstitut inom Europeiska unionen med huvudkontor inom eller utanför Europeiska unionen.
- (2) *finansinstitut*:
 - (a) Företag som inte är kreditinstitut och som bedriver en eller flera av de verksamheter som omfattas av punkterna 2–12 och 14–15 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG, inbegripet valutaväxlingskontor ("bureaux de change").
 - (b) Försäkringsföretag som är vederbörligen auktoriserade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring¹⁷, om företaget bedriver verksamhet som omfattas av det direktivet.
 - (c) Värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument¹⁸.
 - (d) Företag för kollektiva investeringar som saluför sina andelar eller aktier.
 - (e) Försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling¹⁹, med undantag för förmedlare enligt artikel 2.7 i det direktivet när de förmedlar livförsäkringar eller andra investeringsrelaterade tjänster.
 - (f) Filialer inom Europeiska unionen till finansiella institut som avses i leden a–e och med huvudkontor inom eller utanför Europeiska unionen.
- (3) *egendom*: alla slags tillgångar, fysiska eller icke fysiska, fasta eller lösa, materiella eller immateriella, samt juridiska dokument eller instrument, även i elektronisk eller digital form, som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
- (4) *brottsliga handlingar*: alla former av kriminell inblandning i följande grova brott:
 - (a) Handlingar enligt definitionerna i artiklarna 1–4 i rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism, ändrat genom rådets rambeslut 2008/919/RIF av den 28 november 2008.

¹⁶ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁸ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

- (b) Samtliga brott som avses i artikel 3.1 a i 1988 års FN-konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.
 - (c) Handlingar som utförs av kriminella organisationer enligt definitionen i artikel 1 i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott²⁰.
 - (d) Bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, åtminstone allvarliga fall, enligt definitionen i artiklarna 1.1 och 2 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen²¹.
 - (e) Korruption.
 - (f) Alla överträdelser, inbegripet skattebrott gällande direkta och indirekta skatter som är belagda med frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd med en lägsta straffsats på mer än ett år, eller i de medlemsstater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, alla brott som är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd med en lägsta straffsats på mer än sex månader.
- (5) *faktisk ägare*: alla fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar kunden och/eller den fysiska person för vars räkning en transaktion eller en aktivitet utförs. Den faktiska ägaren ska åtminstone avse följande:
- (a) När det gäller juridiska personer:
 - i) Fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk enhet genom direkt eller indirekt ägande eller kontroll över en tillräcklig andel av aktierna eller rösträtter i denna, bland annat genom innehav av innehavaraktier, dock ej bolag noterade på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet enligt unionslagstiftningen eller enligt motsvarande internationella normer.

En andel på 25 % + 1 aktie ska utgöra ett bevis på ägande eller kontroll genom aktieinnehav när det gäller allt direkt och indirekt ägande.

 - ii) Vid tvivel på att de personer som avses i punkt i är verkliga ägare, de fysiska personer som utövar kontroll över en juridisk enhets ledning.
 - (b) När det gäller juridiska enheter, exempelvis stiftelser, och juridiska konstruktioner, exempelvis stiftelser, som förvaltar och fördelar medel:
 - i) De fysiska personer som utövar kontroll över minst 25 % av tillgångarna i en juridisk konstruktion eller enhet, och
 - ii) om de framtida förmånstagarna redan har fastställts, de fysiska personer som är förmånstagare med avseende på minst 25 % av tillgångarna i en juridisk konstruktion eller juridisk enhet, eller

²⁰ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

²¹ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

- iii) om de enskilda personer ännu inte har fastställts som är förmånstagare med avseende på den juridiska konstruktionen eller enheten, de personer för vilka den juridiska konstruktionen eller enheten främst har inrättats eller verkar; för stiftelsers förmånstagare som särskiljs genom egenskaper eller klass ska ansvariga enheter inhämta nöjaktig information om förmånstagarna så att de kan fastställa dessas identitet när utbetalning ska ske eller när förmånstagarna avser att hävda förvärvade rättigheter.
- (6) *tjänsteleverantörer till stiftelser eller bolag*: alla fysiska eller juridiska personer som affärsmässigt tillhandahåller någon av följande tjänster till tredje part:
 - (a) Bildande av företag eller andra typer av juridiska personer.
 - (b) Arbete som styrelseledamot eller sekreterare på ett företag, partner i ett handelsbolag eller liknande ställning i andra juridiska personer, eller åtgärder för att någon annan ska kunna utöva en sådan funktion.
 - (c) Tillhandahållande av säte, kontorsadress, postadress eller administrativ adress och andra anknutna tjänster till aktiebolag, handelsbolag eller annan form av juridisk person eller konstruktion.
 - (d) Förvaltning av en klassisk stiftelse eller liknande juridisk konstruktion, eller åtgärder för att någon annan ska kunna utöva en sådan funktion.
 - (e) Funktion som nominell aktieägare för en annan person, som inte är ett företag noterat på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet enligt unionslagstiftningen eller enligt motsvarande internationella normer, eller åtgärder för att någon annan ska kunna utöva en sådan funktion.
- (7)
 - (a) utländska personer i politiskt utsatt ställning: fysiska personer som har haft viktiga offentliga funktioner i tredjeland.
 - (b) *inhemska personer i politiskt utsatt ställning*: fysiska personer som har eller har haft viktiga offentliga funktioner i en medlemsstat.
 - (c) *personer som har eller har haft viktiga funktioner i en internationell organisation*: direktörer, biträdande direktörer och styrelsemedlemmar eller motsvarande funktioner i en internationell organisation.
 - (d) Fysiska personer som har eller har haft viktiga offentliga funktioner ska omfatta följande:
 - i) Stats- eller regeringschefer, ministrar samt vice och biträdande ministrar.
 - ii) Parlamentsledamöter.
 - iii) Domare i högsta domstolen, författningsdomstolar eller andra rättsliga organ på hög nivå vars beslut inte kan överklagas, utom under exceptionella omständigheter.
 - iv) Tjänstemän vid revisionsmyndigheter eller styrelseledamöter i centralbanker.

v) Ambassadörer, chargés d'affaires samt höga officerare inom försvarsmakten.

vi) Ledamöter i statsägda företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan.

Ingen av kategorierna i punkterna i–vi får omfatta tjänstemän på mellannivå eller lägre tjänstemän.

(e) ”*familjemedlemmar* ” ska omfatta följande:

i) Make/maka.

ii) Partner som likställs med make/maka.

iii) Barn och deras makar eller partner.

iv) Föräldrar.

(f) *kända medarbetare*: ska omfatta

i) alla fysiska personer som veterligen är faktiska ägare av juridiska enheter eller konstruktioner, eller som har annan nära affärsförbindelse med en person som avses i punkterna 7 a–d ovan,

ii) alla fysiska personer som är enda faktiska ägare av juridiska enheter eller konstruktioner som veterligen i praktiken har inrättats till förmån för den person som avses i punkterna 7 a–d ovan.

(8) *företagsledning*: en tjänsteman eller anställd som har tillräckliga kunskaper om institutets riskexponering mot penningtvätt och finansiering av terrorism och som har tillräckliga befogenheter för beslut som påverkar dess riskexponering, men som inte måste vara styrelseledamot.

(9) *affärsförbindelse*: en affärsässig, yrkesässig eller handelsässig förbindelse, som är förbunden med de ansvariga enheternas yrkesässiga verksamhet och som när förbindelsen etableras förväntas ha en viss varaktighet.

(10) *speltjänster*: alla tjänster som innebär att penningvärden satsas på hasardspel, inbegripet spel med inslag av skicklighet exempelvis lotterier, kasinospel, pokerspel och vadhållning som tillhandahålls på en fysisk plats eller annars på distans, på elektronisk eller annan teknisk väg för att underlätta kommunikation, och på enskild begäran av en tjänstemottagare.

(11) *grupp (koncern)*: enligt betydelsen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat²².

²² EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska se till att bestämmelserna i detta direktiv helt eller delvis utvidgas till att omfatta andra yrken och företagskategorier än ansvariga enheter enligt artikel 2.1 och som bedriver verksamhet som med särskilt stor sannolikhet används för penningtvätt eller för finansiering av terrorism.
2. Om en medlemsstat beslutar att utvidga direktivets bestämmelser till att omfatta andra yrken och företagskategorier än de som avses i artikel 2.1, ska den meddela kommissionen detta.

Artikel 5

För förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism får medlemsstaterna införa eller behålla strängare regler på det område som omfattas av detta direktiv.

AVSNITT 2

RISKBEDÖMNING

Artikel 6

1. Europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad *Eiopa*) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*) ska lämna ett gemensamt yttrande om riskerna för att penningtvätt och finansiering av terrorism påverkar den inre marknaden.

Yttrandet ska lämnas inom två år efter att detta direktiv har trätt i kraft.

2. Kommissionen ska göra yttrandet tillgängligt för att hjälpa medlemsstater och ansvariga enheter med att kartlägga, hantera och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 7

1. Alla medlemsstater ska vidta lämpliga åtgärder för att kartlägga, bedöma, uppfatta och minska riskerna för att de berörs av penningtvätt och finansiering av terrorism samt uppdatera denna bedömning.
2. Alla medlemsstater ska utse en myndighet som samordnar de nationella åtgärderna mot de risker som avses i punkt 1. Myndigheten ska meddelas kommissionen, EBA, Eiopa och Esma och övriga medlemsstater.
3. Vid sin bedömning enligt punkt 1 får medlemsstater använda yttrandet enligt artikel 6.1.

4. Alla medlemsstater ska göra den bedömning som avses i punkt 1 och
 - (a) använda bedömningen till att förbättra sina åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt genom att fastställa områden där ansvariga företag ska tillämpa skärpta regler, i tillämpliga fall med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas,
 - (b) använda bedömningen vid fördelning och prioritering av resurser för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - (c) tillhandahålla lämplig information till ansvariga enheter för deras egna riskbedömningar av penningtvätt och finansiering av terrorism.
5. Medlemsstaterna ska på begäran tillhandahålla resultaten av sina riskbedömningar till övriga medlemsstater, kommissionen och EBA, Eiopa och Esma.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter vidtar lämpliga åtgärder för att kartlägga och bedöma sina risker när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism, med beaktande av riskfaktorer, inbegripet kunder, länder eller geografiska områden, produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler. Dessa åtgärder ska stå i proportion till de ansvariga enheternas typ och storlek.
2. Bedömningarna enligt punkt 1 ska dokumenteras, uppdateras och tillhandahållas till behöriga myndigheter och självreglerande organ.
3. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter har politik, kontroller och förfaranden för att minska och effektivt hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som belagts på unionsnivå, på medlemsstatsnivå och på ansvariga enheter. Politik, kontroller och förfaranden bör stå i proportion till de ansvariga enheternas typ och storlek.
4. Politik och förfaranden enligt punkt 3 ska omfatta åtminstone följande:
 - (a) Utveckling av intern politik, förfaranden och kontroller, inbegripet kundkontroll, rapportering, registrering, internkontroll, efterlevnadskontroll (inbegripet utnämning av en efterlevnadsansvarig på ledningsnivå om det motiveras av verksamhetens storlek och natur) samt undersökning av personal.
 - (b) En oberoende granskningsfunktion för att granska den interna politiken, förfarandena och kontrollerna enligt led a, om detta är lämpligt med hänsyn till företagets storlek och verksamhet.
5. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inhämtar sin lednings godkännande av den politik och de förfaranden som de inför, och ska i förekommande fall övervaka och skärpa vidtagna åtgärder.

KAPITEL II

KUNDKÄNNEDOM

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Medlemsstaterna ska förbjuda sina kreditinstitut och finansinstitut att föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker. Medlemsstaterna ska alltid kräva att ägarna och förmånstagarna till befintliga anonyma konton eller anonyma motböcker kundkontrolleras snarast och under alla förhållanden innan kontona eller motböckerna nyttjas.

Artikel 10

Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter tillämpar kravet på kundkännedom i följande fall:

- (a) När en affärsförbindelse ingås.
- (b) Vid enstaka transaktioner om minst 15 000 euro, oavsett om transaktionen utförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- (c) För fysiska eller juridiska personer som handlar med varor: vid enstaka transaktioner om minst 7 500 euro i kontanter, oavsett om transaktionen genomförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- (d) För tillhandahållare av speltjänster: vid enstaka transaktioner om minst 2 000 euro i kontanter, oavsett om transaktionen genomförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- (e) Om det finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism, oavsett eventuella undantag, befrielser eller tröskelbelopp.
- (f) Om det råder osäkerhet om hur tillförlitliga eller tillräckliga tidigare erhållna kundidentifieringsuppgifter är.

Artikel 11

1. Kundkontroll ska innebära följande:

- (a) Identifiering av kunden och styrkande av dennes identitet utifrån handlingar, uppgifter eller information som erhållits från en tillförlitlig och oberoende källa.

- (b) Identifiering av den faktiska ägaren och rimliga åtgärder för styrkande av dennes identitet, så att det institut eller den person som omfattas av detta direktiv har tillfredsställande vetskap om vem den faktiska ägaren är, inbegripet rimliga åtgärder för att förstå kundens ägar- och kontrollstruktur i fallet juridiska personer, stiftelser och liknande juridiska konstruktioner.
 - (c) Bedömning och i förekommande fall inhämtande av information om affärsförbindelsens syfte och avsedda form.
 - (d) Fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen, inbegripet granskning av transaktioner under förbindelsens hela existens för att säkerställa att de transaktioner som utförs motsvarar institutets eller personens kundkännedom, affärs- och riskprofilen, vid behov även medlens ursprung och säkerställande av att handlingarna, uppgifterna eller informationen uppdateras.
2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter uppfyller alla kraven på kundkännedom enligt punkt 1, men de får själva reglera sådana åtgärders omfattning utifrån en risk- och känslighetsanalys.
 3. Vid bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism ska medlemsstaterna kräva att ansvariga enheter åtminstone beaktar de variabler som anges i bilaga I.
 4. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter för de behöriga myndigheterna eller självreglerande organen kan visa att åtgärderna är lämpliga med hänsyn till de konstaterade riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.
 5. För livförsäkringsverksamhet eller annan investeringsrelaterad försäkringsverksamhet ska medlemsstaterna se till att finansinstitut, utöver den föreskrivna kundkontrollen av kunden och den faktiska ägaren, ska vidta följande kundkontroll av livförsäkringars och andra investeringsrelaterade försäkringars förmånstagare så snart som dessa har identifierats eller särskiljts:
 - (a) För förmånstagare som identifieras som specifika och namngivna fysiska eller juridiska personer eller konstruktioner: fastställande av personens namn.
 - (b) För förmånstagare som särskiljs genom egenskaper eller klass eller på annat sätt: inhämtande av tillräcklig information om dessa förmånstagare, så att finansinstitutet kan avgöra förmånstagarens identitet vid utbetalningstillfället.

I bägge fallen enligt led a och b ska kontrollen av förmånstagarnas identitet ske vid utbetalningstillfället. Vid hel eller delvis överlåtelse av livförsäkring eller annan investeringsrelaterad försäkring till tredje part, ska finansinstitut med kunskap om överlåtelsen fastställa den faktiska ägarens identitet, när försäkringens värde övergår till den fysiska eller juridiska personen eller konstruktionen.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna ska kräva att styrkandet av kundens och den faktiska ägarens identitet sker innan en affärsförbindelse ingås eller en transaktion utförs.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta att styrkandet av kundens och den faktiska ägarens identitet slutförs när affärsförbindelsen ingås, om detta är nödvändigt för att inte störa den normala affärsverksamheten och om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är liten. I sådana situationer ska dessa förfaranden slutföras snarast möjligt efter den inledande kontakten.
3. Genom avvikelse från punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna tillåta att ett bankkonto öppnas, om det finns tillräckliga garantier för att transaktioner inte kan utföras av kunden eller för kundens räkning innan kraven i punkterna 1 och 2 helt har uppfyllts.
4. Om institutet eller den berörda personen inte kan uppfylla kraven i artikel 11.1 a, b och c, ska medlemsstaterna kräva att vederbörande inte får utföra en transaktion via bankkonto, ingå en affärsförbindelse eller utföra transaktionen, och ska överväga att avbryta affärsförbindelsen och om denna kund rapportera en misstänkt transaktion till FIU i enlighet med artikel 32.

Medlemsstaterna ska undantagsvis inte tillämpa det föregående stycket på notaries, andra oberoende jurister, revisorer och skatterådgivare när dessa utreder sin kunds rättsliga ställning, försvarar eller företräder denne i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet rådgivning om att inleda eller undvika förfaranden.
5. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inte bara tillämpar kravet på kundkännedom på alla nya kunder utan även på befintliga kunder, om det efter en risk- och känslighetsanalys anses lämpligt, bland annat när en kunds relevanta omständigheter förändras.

AVSNITT 2

FÖRENKLAD KUNDKONTROLL

Artikel 13

1. Om en medlemsstat eller en ansvarig enhet konstaterar att riskerna är lägre på vissa områden, får medlemsstaten tillåta att ansvariga organ tillämpar förenklad kundkontroll.
2. Innan de tillämpar förenklad kundkontroll, ska ansvariga enheter förvissa sig om att kundrelationen eller transaktionen har lägre risk.
3. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter övervakar transaktionen eller affärsförbindelsen så noga att de upptäcker ovanliga eller misstänkta transaktioner.

Artikel 14

Vid bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism för olika typer av kunder, länder eller geografiska områden och särskilda produkter, tjänster, transaktioner eller

distributionskanaler, ska medlemsstater och ansvariga enheter åtminstone beakta potentiella lågriskfaktorer enligt bilaga II.

Artikel 15

För behöriga myndigheter och ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 ska EBA, Eiopa och Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och/eller åtgärder som ska vidtas i situationer där förenklad kundkontroll är lämplig. Särskild hänsyn bör tas till företagets storlek och verksamhet, och där så är lämpligt och rimligt bör särskilda åtgärder fastställas. Dessa riktlinjer ska utfärdas inom två år efter att detta direktiv trätt i kraft.

AVSNITT 3

SKÄRPT KUNDKONTROLL

Artikel 16

1. I de fall som anges i artiklarna 17–23 i direktivet och i andra fall av större risker som medlemsstaterna eller ansvariga enheter konstaterat, ska medlemsstaterna kräva att de ansvariga organen tillämpar skärpt kundkontroll för att hantera och minska sådana risker på lämpligt sätt.
2. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter i möjligaste mån granskar bakgrunden till och syftet med alla komplexa, ovanligt stora transaktioner, och alla ovanliga transaktionsmönster som inte förefaller ha något ekonomiskt eller lagligt syfte. De ska särskilt skärpa övervakningen av affärsförbindelsen för att avgöra om dessa transaktioner eller aktiviteter framstår som ovanliga eller misstänkta.
3. Vid bedömningen riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism ska medlemsstater och ansvariga enheter åtminstone beakta potentiellt riskfyllda situationer enligt bilaga III.
4. För behöriga myndigheter och ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 ska EBA, Eiopa och Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och/eller åtgärder som ska vidtas i situationer där skärpt kundkontroll måste tillämpas. Dessa riktlinjer ska utfärdas inom två år efter att detta direktiv trätt i kraft.

Artikel 17

När det gäller gränsöverskridande korrespondentbankförbindelser med motpartsinstitut i tredjeland ska medlemsstater, utöver kundkontrollen enligt artikel 11, kräva att deras kreditinstitut

- (a) samlar in så mycket information om ett motpartsinstitut att de har full insikt i dettas affärsverksamhet och utifrån offentligt tillgänglig information kan bedöma dess anseende och övervakningens kvalitet,
- (b) gör en bedömning av institutets kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- (c) inhämtar godkännande från sin ledning, innan de ingår nya korrespondentbankförbindelser,
- (d) dokumenterar varje instituts respektive ansvar,
- (e) för "payable-through"-konton försäkrar sig om att motpartsinstitutet har kontrollerat kundidentiteten och löpande kontrollerar de kunder som har direkt tillgång till korrespondentens räkenskaper och att det på begäran kan tillhandahålla relevanta kundkontrolluppgifter till korrespondentinstitutet.

Artikel 18

När det gäller transaktioner eller affärsförbindelser med utländska personer i politiskt utsatt ställning, ska medlemsstaterna utöver kundkontrollåtgärderna enligt artikel 11 kräva att ansvariga enheter

- (a) har de riskbaserade förfaranden som krävs för att kunna avgöra om kunden eller kundens verkliga förmånstagare är denna person,
- (b) inhämtar sin lednings godkännande av att affärsförbindelser med sådana kunder ingås eller fortlöper,
- (c) vidtar lämpliga åtgärder för att fastställa varifrån förmögenheten och medlen härstammar som förknippas med affärsförbindelsen eller transaktionen,
- (d) bedriver löpande skärpt övervakning av affärsförbindelsen.

Artikel 19

När det gäller transaktioner eller affärsförbindelser med inhemska personer i politiskt utsatt ställning eller personer som har eller har haft en framträdande funktion i en internationell organisation, ska medlemsstaterna utöver kundkontrollåtgärderna enligt artikel 11 kräva att ansvariga enheter

- (a) har riskbaserade förfaranden som krävs för att kunna avgöra om kunden eller kundens verkliga förmånstagare är denna person,
- (b) vid affärsförbindelser med sådana personer tillämpar de åtgärder som avses i artikel 18 b, c och d, om högre risk föreligger.

Artikel 20

Ansvariga enheter ska vidta rimliga åtgärder för att avgöra om livförsäkringars eller andra investeringsrelaterade försäkringars förmånstagare och/eller vid behov förmånstagarens verkliga huvudman är personer i politiskt utsatt ställning. Sådana åtgärder ska vidtas senast då försäkringen helt eller delvis utbetalas eller överläts. Om högre risker konstaterats, ska medlemsstaterna utöver normala kundkontrollåtgärder kräva att ansvariga enheter

- (a) informerar sin ledning, innan försäkringsbeloppet utbetalas,
- (b) skärper kontrollen av hela affärsförbindelsen med försäkringstagaren.

Artikel 21

Åtgärderna enligt artiklarna 18, 19 och 20 ska också tillämpas på familjemedlemmar och kända medarbetare till sådana personer i politiskt utsatt ställning.

Artikel 22

Om en person som avses i artiklarna 18, 19, och 20 inte längre har en viktig offentlig funktion i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en viktig funktion i en internationell organisation, ska ansvariga enheter göra en bedömning av om personen fortfarande utgör en risk och tillämpa motsvarande lämpliga riskkänslighetsåtgärder, tills personen inte längre anses utgöra någon risk. Denna period får inte understiga 18 månader.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna ska förbjuda kreditinstitut att ingå eller upprätthålla korrespondentbankförbindelser med brevlådebanker och ska kräva att kreditinstituten vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de inte ingår eller fortsätter att upprätthålla korrespondentbankförbindelser med banker som veterligen tillåter att dess konton används av brevlådebanker.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska med "brevlådebank" menas ett kreditinstitut, eller ett institut med liknande verksamhet, som är registrerat i en jurisdiktion där det saknar en meningsfull fysisk närvaro och ledning och inte är anknutet till en reglerad finansgrupp (koncern).

AVSNITT 4

UTFÖRANDE GENOM TREDJE PART

Artikel 24

Medlemsstaterna får tillåta ansvariga enheter att anlita tredje part för att uppfylla de krav som föreskrivs i artikel 11.1 a, b och c. Det slutliga ansvaret för att uppfylla dessa krav ska dock ligga hos den ansvariga enhet som anlitar denna tredje part.

Artikel 25

1. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska "tredje part" avse ansvariga enheter som är förtecknade i artikel 2 eller andra institut och personer i medlemsstaterna eller tredjeland som tillämpar kundkännedomskrav och registerhållningskrav som är likvärdiga med kraven i detta direktiv, och vars iakttagande av direktivet övervakas i enlighet med kapitel VI avsnitt 2.
2. Medlemsstaterna ska beakta tillgänglig information om geografisk risknivå, när de avgör om ett tredjeland uppfyller villkoren enligt punkt 1 och ska underrätta varandra och även kommissionen, EBA, Eiopa och Esma i den mån det är relevant för tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om de finner att ett tredjeland uppfyller dessa villkor.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter från anlita tredje part erhåller nödvändiga uppgifter om kraven enligt artikel 11.1 a, b och c.
2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter som kunden hänvisas till vidtar lämpliga åtgärder för att se till att relevanta kopior av identitets- och kontrolluppgifter och andra relevanta handlingar om kundens eller den faktiska ägarens identitet på begäran omedelbart överlämnas av tredje part.

Artikel 27

Medlemsstaterna ska se till att hemmedlemsstatens behöriga myndighet (för koncernpolitik och koncernkontroller) samt värdmedlemsstatens behöriga myndighet (för filialer och dotterbolag) kan finna att en ansvarig enhet tillämpar åtgärderna enligt artiklarna 25.1 och 26 genom sitt koncernprogram, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) En ansvarig enhet förlitar sig på de uppgifter som lämnats av en tredje part som ingår i samma koncern.

- (b) Koncernen tillämpar kraven på kundkännedom, registerhållning och program mot penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med direktivet eller likvärdiga bestämmelser.
- (c) Det effektiva genomförandet av kraven enligt led b övervakas på koncernnivå av en behörig myndighet.

Artikel 28

Detta avsnitt ska inte tillämpas på utkontraktering eller agenturförhållanden, där den utkontrakterande tjänsteleverantören eller agenten enligt avtalet ska anses ingå i den ansvariga enheten.

KAPITEL III

UPPGIFTER OM FAKTISKT ÄGANDE

Artikel 29

1. Medlemsstaterna ska se till att de bolag eller juridiska enheter som är etablerade på deras territorium får och har adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om sina faktiska ägandeförhållanden.
2. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter och ansvariga enheter i tid kan få tillgång till uppgifterna enligt punkt 1.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltare av klassiska stiftelser som regleras av deras lagstiftning ska få och ha adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om stiftelsens faktiska ägandeförhållanden. I dessa uppgifter ska ingå stiftelsens stiftares, förvaltares och beskyddares ("protector") identitet (om tillämpligt), förmånstagarnas eller förmånstagarkategoriernas identitet, och identiteten för alla andra fysiska personer som utövar faktisk kontroll över stiftelsen.
2. Medlemsstaterna ska se till att förvaltare lämnar uppgift om sin status i förhållande till ansvariga enheter, om de som förvaltare har en affärsförbindelse eller utför tillfälliga transaktioner som överstiger tröskeln enligt artikel 10 b, c och d.
3. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter och ansvariga enheter i tid kan få tillgång till uppgifterna enligt punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska se till att åtgärder motsvarande punkterna 1, 2 och 3 tillämpas på andra typer av juridiska konstruktioner med stiftelseliknande struktur och funktion.

KAPITEL IV

RAPPORTERINGSKRAV

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 31

1. Alla medlemsstater ska inrätta en finansunderrättelseenhet (nedan kallad *FIU*) för att förebygga, avslöja och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism
2. Medlemsstaterna ska skriftligen underrätta kommissionen om namn på och adress till de myndigheter som utsetts till FIU.
3. FIU ska inrättas som en central nationell enhet. Den ska ansvara för att ta emot (och i tillåten utsträckning begära), analysera och till behöriga myndigheter sprida uppgifter om möjlig penningtvätt eller associerade brott samt möjlig finansiering av terrorism, eller om så krävs enligt nationell lagstiftning. FIU ska ges tillräckliga resurser för att kunna fullgöra sitt uppdrag.
4. Medlemsstaterna ska se till att FIU i tid har direkt eller indirekt tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter samt brottsbekämpningsuppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag. Om brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaten begär uppgifter, ska FIU dessutom lämna svar, om det inte finns sakliga skäl att anta att utlämnande av sådan information skulle inverka negativt på pågående undersökningar eller analyser, eller om uppgiftslämnandet i undantagsfall skulle vara klart oproportionerligt mot en fysisk eller juridisk persons legitima intressen eller också irrelevant för det ändamål för vilket det har begärts.
5. Medlemsstaterna ska se till att FIU har befogenheter att direkt eller indirekt vidta brådskande åtgärder, om man misstänker att en transaktion är kopplad till penningtvätt eller finansiering av terrorism, och uppskjuta eller vägra samtycka till att en transaktion börjar utföras för att kunna analysera den och styrka misstankar.
6. FIU:s analys ska bestå av en operativ analys som är inriktad på enskilda fall och särskilda mål respektive en strategisk analys av trender och mönster i penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 32

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter, i tillämpliga fall dessas styrelseledamöter och anställda, samarbetar fullt ut på följande sätt:

- (a) Genom att utan dröjsmål självmant underrätta FIU, i de fall institutet eller personen som direktivet omfattar misstänker eller har rimliga skäl att misstänka att medel utgör vinning av brott eller har koppling till terrorism, och genom att skyndsamt besvara FIU:s begäran om ytterligare uppgifter i sådana fall.
 - (b) Genom att på FIU:s begäran ge den all nödvändig information enligt de förfaranden som inrättats genom tillämplig lagstiftning.
2. Informationen enligt punkt 1 ska lämnas vidare till FIU i den medlemsstat där uppgiftslämnande institut eller person finns. Den eller de personer som utsetts i enlighet med förfarandena enligt artikel 8.4 ska vidarebefordra informationen.

Artikel 33

1. När det gäller de personer som avses i artikel 2.1.3 a, b och d, får medlemsstaterna genom undantag från artikel 32.1 utse ett lämpligt självreglerande branschorgan till den myndighet som ska ta emot informationen enligt artikel 32.1.

Utan påverkan på tillämpningen av punkt 2 ska det utsedda självreglerande organet enligt punkt 1 skyndsamt och i obearbetat skick överlämna uppgifterna till FIU.

2. Medlemsstaterna ska undantagsvis inte tillämpa kraven i artikel 32.1 på notarier, andra oberoende jurister, revisorer och skatterådgivare, när det gäller information som dessa får eller erhåller från en kund i samband med att de utreder dennes rättsliga ställning, försvarar eller företräder denne i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet rådgivning om att inleda eller undvika förfaranden, om sådana uppgifter fås eller erhålls före, under eller efter sådana förfaranden.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter avstår från att utföra sådana transaktioner som de vet (eller misstänker) har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism, tills de har avslutat de nödvändiga åtgärderna enligt artikel 32.1 a.

I enlighet med medlemsstaternas lagstiftning får instruktioner ges om att transaktionen inte ska utföras.

2. Om en sådan transaktion misstänks bidra till penningtvätt eller finansiering av terrorism och ett sådant stoppande av transaktionen är omöjligt eller sannolikt motverkar försök att efterforska dem som gynnas av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska de ansvariga berörda enheterna omedelbart därefter informera FIU.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna enligt artikel 45 omedelbart informerar FIU, om de vid sina inspektioner av de ansvariga enheterna

eller på annat sätt upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorgan som enligt bestämmelse i lag eller annan författning ska övervaka aktiehandeln, valutahandeln och den finansiella derivatmarknaden underrättar FIU, om de upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 36

Om en ansvarig enhet, eller en anställd eller direktör på denna, i god tro enligt artiklarna 32.1 och 33 utlämnar informationen enligt artiklarna 32 och 33, får detta inte innebära en överträdelse av någon regel om tystnadsplikt som följer av avtal, lag eller annan författning, och får inte medföra ansvar för den ansvariga enheten, dess ledning eller anställda.

Artikel 37

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att från hot eller fientliga åtgärder skydda sådana anställda på den ansvariga enheten som rapporterar misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism antingen internt eller till FIU.

AVSNITT 2

MEDDELANDEFÖRBUD

Artikel 38

1. Ansvariga enheter samt deras ledning och anställda får inte för berörd kund eller annan tredje person röja att uppgifter har lämnats i enlighet med artiklarna 32 och 33, eller att en undersökning om penningtvätt eller finansiering av terrorism pågår eller kan komma att göras.
2. Förbudet enligt punkt 1 får inte omfatta uppgiftslämning till medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet de självreglerande organen, eller uppgiftslämning i brottsbekämpande syfte.
3. Förbudet enligt punkt 1 får inte hindra att uppgifter lämnas mellan institut inom samma koncern, inom medlemsstaterna eller i tredje länder som tillämpar krav som är likvärdiga med dem som föreskrivs i detta direktiv.
4. Förbudet enligt punkt 1 får inte hindra att uppgifter lämnas mellan personer som avses i artikel 2.1.3 a och b, i medlemsstater eller i tredje länder som tillämpar krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv, och som bedriver sin yrkesverksamhet som anställda eller annat inom samma juridiska person eller ett nätverk.

Vid tillämpningen av första stycket ska med ”nätverk” menas den större struktur som personen tillhör och som har gemensamt ägande, gemensam ledning eller efterlevnadskontroll.

5. För enheter eller personer som avses i artikel 2.1.1, 2.1.2 och 2.1.3 a och b i fall som avser samma kund och transaktion som omfattar två eller fler institut eller personer, får förbudet enligt punkt 1 inte hindra att uppgifter lämnas mellan berörda institut och personer, förutsatt att de återfinns i en medlemsstat eller i ett tredje land som tillämpar krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv, tillhör samma yrkeskategori och omfattas av krav på tystnadsplikt och skydd av personuppgifter.
6. Om de personer som avses i artikel 2.1.3 a och b försöker avråda en kund från att begå olagligheter, får detta inte betraktas som röjande av uppgifter i den mening som avses i punkt 1.

KAPITEL V

REGISTERHÅLLNING OCH STATISTIK

Artikel 39

Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter sparar följande handlingar och uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning för att FIU eller andra behöriga myndigheter ska kunna förebygga, avslöja och utreda möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism:

- (a) När det gäller kundkännedom: en kopia eller hänvisningar till erforderade styrkande handlingar som ska sparas i fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört. Efter denna period ska personuppgifter förstöras, såvida inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning som ska avgöra under vilka omständigheter ansvariga enheter därefter får eller ska spara uppgifter. Endast för att förebygga, avslöja eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism får medlemsstaterna tillåta eller kräva att utgifter sparas längre. Uppgifter får inte sparas längre än tio år efter det att affärsförbindelsen har upphört.
- (b) När det gäller affärsförbindelser och transaktioner: styrkande handlingar och uppgifter i form av originalhandlingar eller i rättsliga förfaranden godkända kopior enligt nationell lagstiftning i fem år efter att affärsförbindelsen har upphört eller transaktionerna har utförts, varvid den kortaste tidsperioden ska gälla. Efter denna period ska personuppgifter förstöras, såvida inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning som ska avgöra under vilka omständigheter ansvariga enheter därefter får eller ska spara uppgifter. Endast för att förebygga, avslöja eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism får medlemsstaterna tillåta eller kräva att utgifter sparas längre. Uppgifter får inte sparas längre än tio år efter att affärsförbindelsen har upphört eller transaktionerna har utförts, varvid den kortaste tidsperioden ska gälla.

Artikel 40

Medlemsstaterna ska kräva att deras ansvariga enheter inför system för att snabbt och uttömmande kunna besvara förfrågningar från FIU eller andra myndigheter, i enlighet med sin nationella lagstiftning, om huruvida de under de senaste fem åren har eller har haft en affärsförbindelse med specifika fysiska eller juridiska personer och om omfattningen av denna förbindelse.

Artikel 41

1. Medlemsstaterna ska för utarbetandet av nationella riskbedömningar enligt artikel 7 se till att de kan se över effektiviteten hos sina system för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism, genom att föra omfattande statistik över frågor av betydelse för dessa systems effektivitet.
2. Statistiken enligt punkt 1 ska omfatta följande:
 - (a) Uppgifter om storlek och vikt när det gäller de olika sektorer som omfattas av detta direktiv, inklusive antalet enheter och personer samt varje sektors ekonomiska vikt.
 - (b) Uppgifter om rapportering, utredningar och rättsfall i det nationella systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive antalet misstänkta transaktioner som rapporterats till FIU, uppföljningen av sådana rapporter och på årsbasis antalet fall som utretts, antalet personer som åtalats, antalet personer som dömts för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt värdet i euro på egendom som har frysts, beslagtogs eller förverkats.
3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av dessa statistiska rapporter offentliggörs och ska lämna statistiken enligt punkt 2 till kommissionen.

KAPITEL VI

POLITIK, FÖRFARANDEN OCH TILLSYN

AVSNITT 1

INTERNA FÖRFARANDEN, UTBILDNING OCH ÅTERKOPPLING

Artikel 42

6. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inom en koncern genomför koncernens politik och rutiner, inbegripet dataskyddspolitik, informationspolitik och informationsförfaranden inom koncernen för att bekämpa penningtvätt och

finansiering av terrorism. Dessa riktlinjer och förfaranden ska genomföras effektivt på filialnivå och på majoritetsägda dotterbolag i medlemsstater och tredjeländer.

7. Om ansvariga enheter har filialer och majoritetsägda dotterbolag i tredjeländer där minimikraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är mindre stränga än i medlemsstaten, ska medlemsstaten se till att dessa enheters filialer och majoritetsägda dotterbolag i tredjeländer uppfyller medlemsstatens krav, inbegripet uppgiftsskydd, om tredjelandets lagar och andra författningar så tillåter.
8. Medlemsstaterna, EBA, Eiopa och Esma ska underrätta varandra om fall där tredjelandets lagstiftning inte tillåter att åtgärderna enligt punkt 1 tillämpas, och där samordnade åtgärder kan vidtas för att finna en lösning.
9. Om tredjelandets lagstiftning inte tillåter tillämpning av åtgärderna enligt punkt 1 första stycket, ska medlemsstaterna kräva att ansvariga enheter vidtar ytterligare åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och att de informerar hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter. Om de kompletterande åtgärderna inte är tillräckliga, ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter överväga ytterligare tillsynsinsatser, bland annat att vid behov begära att finanskoncernen avvecklar sin verksamhet i värdlandet.
10. EBA, Eiopa och Esma ska utarbeta förslag om tekniska tillsynsstandarder och ange typen av ytterligare åtgärder enligt punkt 4 och de minimiåtgärder som ska vidtas av ansvariga enheter enligt artikel 2.1.1 och 2.1.2, om lagstiftningen i ett tredjeland inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt punkterna 1 och 2. EBA, Eiopa och Esma ska till kommissionen lämna dessa förslag om tekniska tillsynsstandarder senast två år efter att direktivet trätt i kraft.
11. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarderna enligt punkt 5 i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.
12. Medlemsstaterna ska se till att informationsutbyte inom koncernen tillåts om det inte påverkar undersökning eller utredning av möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism som görs av FIU eller andra behöriga myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.
13. Medlemsstaterna får kräva att en central kontaktpunkt utses på deras territorium för att övervaka att reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efterlevs, och utses av utgivare av elektroniska pengar enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG²³ och betaltjänstleverantörer enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG²⁴ som är etablerade på deras territorier och vars huvudkontor ligger i en annan medlemsstat eller utanför unionen.
14. EBA, Eiopa och Esma ska utarbeta förslag om tekniska tillsynsstandarder om kriterier för att avgöra när en central kontaktpunkt enligt punkt 8 bör inrättas och om vilka funktioner denna bör ha. EBA, Eiopa och Esma ska till kommissionen lämna

²³ EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

²⁴ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

dessas förslag om tekniska tillsynsstandarder senast två år efter att direktivet trätt i kraft.

15. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarderna enligt punkt 9 i enlighet med förfarandet enligt artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter vidtar åtgärder som är proportionerliga mot deras risker, storlek och verksamhet, så berörda anställda är medvetna om gällande bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, inbegripet relevanta krav på skydd av personuppgifter.

Åtgärderna ska inbegripa att berörda anställda deltar i särskilda fortlöpande utbildningsprogram för att hjälpa dem att för upptäcka transaktioner som kan avse penningtvätt eller finansiering av terrorism samt ge dem vägledning om hur de då ska agera.

Om en fysisk person tillhör någon av kategorierna enligt artikel 2.1.3 och utövar sitt yrke som anställd hos en juridisk person, ska skyldigheterna enligt det här avsnittet gälla den juridiska och inte den fysiska personen.

2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter har tillgång till aktuell information om praxis vid penningtvätt och finansiering av terrorism samt om indikationer på misstänkta transaktioner.
3. Medlemsstaterna ska se till att i möjligaste mån lämplig återkoppling sker om ändamålsenligheten med och uppföljningen av rapporter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

AVSNITT 2

TILLSYN

Artikel 44

1. Medlemsstaterna ska se till att valutaväxlingskontor och tjänsteleverantörer till stiftelser eller bolag har tillstånd eller är registrerade och att tillhandahållare av speltjänster är auktoriserade.
2. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna ser till att de personer är lämpade som faktiskt leder eller kommer att leda affärsverksamheten på sådana enheter som avses i punkt 1 eller som är deras faktiska ägare.
3. När det gäller ansvariga enheter enligt artikel 2.1.3 a, b, d och e, ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder för att hindra

brottslingar och deras medhjälpare att inneha eller faktiskt äga en betydande eller kontrollerande andel, eller ha en ledande befattning i dessa ansvariga enheter.

Artikel 45

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna övervakar effektivt och vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kraven i detta direktiv efterlevs.
2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter, exempelvis kräva att uppgifter lämnas som är relevanta för övervakning av efterlevnaden och för utförande av kontroller, samt har tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser för att fullgöra sitt uppdrag. Medlemsstaterna ska se till att myndighetspersonalen har hög kompetens, bland annat när det gäller konfidentialitet och uppgiftsskydd, samt har stor integritet och rätt kompetens.
3. För kreditinstitut, finansinstitut och tillhandahållare av speltjänster ska de behöriga myndigheterna ha förstärkta tillsynsbefogenheter, särskilt att kunna göra inspektioner på plats.
4. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter som har filialer eller dotterbolag i andra medlemsstater iakttar dessa medlemsstaters bestämmelser med avseende på detta direktiv.
5. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där filialen eller dotterbolaget är etablerade samarbetar med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ansvariga personen har sitt säte, för att säkerställa effektiv övervakning av kraven i detta direktiv.
6. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheter som tillämpar en risk- och känslighetsanalys av tillsynen
 - (a) har en klar uppfattning om riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i landet,
 - (b) har intern och extern tillgång till all relevant information om de specifika nationella och internationella riskerna med de ansvariga enheternas kunder, produkter och tjänster,
 - (c) baserar den interna och externa tillsynens frekvens och intensitet på den ansvariga enhetens riskprofil och på landets risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.
7. Bedömningen av de ansvariga enheternas riskprofil för penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive riskerna för bristande efterlevnad, ska ses över regelbundet och vid viktiga händelser eller förändringar när det gäller den ansvariga enhetens ledning och verksamhet.
8. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna beaktar den ansvariga enhetens manöverutrymme och adekvat granskar de underliggande

riskbedömningarna, samt dess politiks, interna kontrollers och förfarandens lämplighet och genomförande.

9. För de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a, b och d får medlemsstaterna tillåta att uppgifterna i punkt 1 utförs av självreglerande organ, under förutsättning att dessa uppfyller bestämmelserna i punkt 2.
10. När det gäller vilka faktorer som ska ingå vid tillsyn baserad på risk- och känslighetsanalys, ska EBA, Eiopa och Esma utfärda riktlinjer för de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010. Särskild hänsyn bör tas till företagets storlek och verksamhet, och där så är lämpligt och rimligt bör särskilda åtgärder fastställas. Dessa riktlinjer ska utfärdas inom två år efter att detta direktiv trätt i kraft.

AVSNITT 3

SAMARBETE

UNDERAVSNITT I

NATIONELLT SAMARBETE

Artikel 46

Medlemsstaterna ska se till att beslutsfattare, FIU, brottsbekämpande myndigheter, tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har effektiva samarbets- och samordningsmekanismer för att utveckla och genomföra politik och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

UNDERAVSNITT II

SAMARBETE MED EBA, EIOPA OCH ESMA

Artikel 47

De behöriga myndigheterna ska förse EBA, Eiopa och Esma med alla uppgifter de behöver för att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

SAMARBETE MELLAN FIU OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Artikel 48

Kommissionen kan lämna den hjälp som behövs för att underlätta samordningen, bland annat informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter i unionen. Den får regelbundet sammankalla möten med företrädare för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter för att underlätta samarbete och åsiktsutbyte om samarbetsrelaterade frågor.

Artikel 49

Medlemsstaterna ska se till att deras finansunderrättelseenheter i största möjliga utsträckning samarbetar med varandra, oavsett om de är administrativa, brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter eller myndighetsliknande organ.

Artikel 50

1. Medlemsstaterna ska se till att finansunderrättelseenheterna spontant eller på begäran utbyter alla upplysningar som kan vara relevanta för dessas bearbetning eller analys av information eller utredning av finansiella transaktioner kopplade till penningtvätt eller finansiering av terrorism och av berörda fysiska eller juridiska personer. En begäran om upplysningar ska innehålla relevanta fakta, bakgrundsinformation, motiven till begäran och hur de begärda uppgifterna ska användas.
2. Medlemsstaterna ska se till att den FIU som begäran ställs till använder alla sina inhemska befogenheter för inhämtande och analys av information, när den besvarar en begäran om upplysningar enligt punkt 1 från en annan FIU i unionen. Den FIU som begäran ställs till ska svara i tid och både frågande och tillfrågad FIU ska i möjligaste mån använda säkra digitala verktyg för informationsutbyte.
3. En FIU får vägra att lämna ut information som kan försvåra en pågående brottsutredning i den anmodade medlemsstaten, eller om lämnandet av information i undantagsfall klart skulle strida mot den fysiska eller juridiska personens eller medlemsstatens legitima intressen eller vara irrelevant för de avsedda syftena. En sådan vägran ska tillräckligt motiveras för den FIU som begär upplysningarna.

Artikel 51

Upplysningar och handlingar som mottas i enlighet med artiklarna 49 och 50 ska användas till att utföra finansunderrättelseenheternas uppgifter enligt detta direktiv. Vid överföringen av upplysningar och handlingar enligt artiklarna 49 och 50 får sändande FIU uppställa restriktioner och villkor för användningen. Mottagande FIU ska iaktta dessa begränsningar och villkor. Detta får inte påverka brottsutredningar och åtal kopplade till finansunderrättelseenheternas uppgift att förebygga, avslöja och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 52

Medlemsstaterna ska se till att finansunderrättelseenheterna vidtar alla nödvändiga åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, för att säkerställa att de upplysningar som lämnas enligt artiklarna 49 och 50 inte är tillgängliga för någon annan myndighet, annat organ eller annan avdelning, om det inte godkänts på förhand av den FIU som lämnar upplysningarna.

Artikel 53

1. Medlemsstaterna ska uppmuntra sina finansunderrättelseenheter att använda skyddade kommunikationskanaler mellan finansunderrättelseenheterna och att använda det decentraliserade datanätverket FIU.net.
2. Medlemsstaterna ska se till att deras enheter samarbetar om avancerad teknik för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv. Denna teknik ska ge finansunderrättelseenheterna möjlighet att anonymt jämföra sina uppgifter med andra finansunderrättelseenheters vid fullgott skydd av personuppgifter, för att spåra föremål för deras intresse i andra medlemsstater och fastställa föremålens inkomster och tillgångar.

Artikel 54

Medlemsstaterna ska se till att deras finansunderrättelseenheter samarbetar med Europol vid gränsöverskridande analyser som berör minst två medlemsstater.

AVSNITT 4

PÅFÖLJDER

Artikel 55

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter kan hållas ansvariga för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv.
2. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter kan vidta lämpliga administrativa åtgärder och utfärda påföljder, om ansvariga enheter bryter mot de nationella bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv, och ska se till att dessa tillämpas. Dessa åtgärder och påföljder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Om skyldigheter gäller juridiska personer, ska medlemsstaterna se till att påföljder tillämpas på ledningen och alla andra individer som enligt nationell lag bär ansvar för överträdelsen.
4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag. När

de behöriga myndigheterna utövar sina sanktionsbefogenheter, ska de i nära samarbete se till att administrativa åtgärder eller påföljder ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 56

1. Denna artikel ska åtminstone tillämpa på situationer, där ansvariga enheter uppvisar systematiska brister när det gäller kraven i följande artiklar:
 - (a) Artiklarna 9–23 (krav på kundkännedom).
 - (b) Artiklarna 32, 33 och 34 (rapportering av misstänkta transaktioner).
 - (c) Artikel 39 (registerhållning).
 - (d) Artiklarna 42 och 43 (interna kontroller).
2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att de administrativa påföljder och åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:
 - (a) Ett offentligt meddelande med uppgift om den fysiska eller juridiska personen och överträdelsens karaktär.
 - (b) En anmodan om att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa detta.
 - (c) Återkallande av auktorisering, om ansvariga enheter måste vara auktoriserade.
 - (d) Tillfälligt förbud för skyldiga personer i den ansvariga enhetens ledning att utöva uppdrag på institut.
 - (e) För juridiska personer administrativa böter på maximalt 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under föregående räkenskapsår.
 - (f) För fysiska personer administrativa böter på maximalt 5 000 000 euro eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den dag då detta direktiv träder i kraft.
 - (g) Administrativa böter på högst två gånger den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, om detta kan beräknas.

När den juridiska personen är ett dotterbolag till ett moderbolag, ska vid tillämpningen av punkt e den relevanta totala årsomsättningen motsvara den totala årsomsättningen i det övergripande moderbolagets konsoliderade redovisning under föregående räkenskapsår.

Artikel 57

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål offentliggör alla påföljder eller åtgärder som utdömts för brott mot nationella bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv, inklusive information om vilken typ

och slags överträdelse det gäller och de ansvariga personernas identitet, såvida inte ett sådant offentliggörande allvarligt skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet. Om offentliggörandet skulle vålla de berörda parterna orimlig skada, ska de behöriga myndigheterna offentliggöra påföljderna utan namns nämnande.

2. När de behöriga myndigheterna fastställer typen av administrativ påföljd eller åtgärd och de administrativa böternas nivå, ska medlemsstaterna se till att de beaktar alla relevanta omständigheter, däribland följande:
 - (a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - (b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens respektive ansvar.
 - (c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, med dennes totala omsättning eller årsinkomst som indikation.
 - (d) Omfattningen av den ansvariga fysiska eller juridiska personens vinster som erhållits eller förluster som undvikits, om dessa kan beräknas.
 - (e) Förluster för tredje parter som överträdelsen vållat, om detta kan beräknas.
 - (f) Den fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - (g) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens tidigare överträdelser.
3. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 ska EBA, Eiopa och Esma utfärda riktlinjer för de behöriga myndigheterna om typerna av administrativa åtgärder och påföljder och den administrativa bötesnivån, tillämpliga på ansvariga enheter enligt artikel 2.1.1 och 2.1.2. Dessa riktlinjer ska utfärdas inom två år efter att detta direktiv trätt i kraft.
4. Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer kan ställas till svars för överträdelser enligt artikel 56 som begås till deras förmån av någon som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning i denna, grundad på
 - (a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - (b) befogenhet att besluta för den juridiska personens räkning, eller
 - (c) kontrollbefogenheter inom den juridiska personen.
5. Utöver fall enligt punkt 4 ska medlemsstaterna se till att juridiska personer kan ställas till ansvar, om brister i tillsyn eller kontroll som ska utföras av en person enligt punkt 4 har gjort det möjligt för en underställd person att begå överträdelser enligt artikel 56.1 till förmån för en juridisk person.

Artikel 58

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering till de behöriga myndigheterna om överträdelser av de nationella bestämmelserna för genomförandet av detta direktiv.
2. Mekanismerna enligt punkt 1 ska åtminstone omfatta följande:
 - (a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelser och uppföljning av dem.
 - (b) Tillbörligt skydd av anställda på institut som anmäler överträdelser på institutet.
 - (c) Skydd av personuppgifter om både den person som rapporterar en överträdelse och den fysiska person som påstås bära ansvaret för den, i enlighet med principerna i direktiv 95/46/EG.
3. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inrättar lämpliga rutiner, så deras anställda kan anmäla överträdelser internt genom en särskild, självständig och anonym kanal.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 59

Inom fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft ska kommissionen ta fram en rapport om direktivets tillämpning och lämna den till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 60

Direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG ska upphöra att gälla från och med den *[insert date – day after the date set out in the first subparagraph of Artikel 61]*.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 61

1. Medlemsstaterna ska senast *[two years after adoption]* sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 62

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 63

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Följande är en icke uttömmande lista över riskvariabler som ansvariga enheter ska beakta, när de fastställer omfattningen av kundkontroll enligt artikel 11.3:

- i) Syftet med ett konto eller en förbindelse.
- ii) Hur stora tillgångar som en kund deponerar eller transaktionernas storlek.
- iii) Affärsrelationens regelbundenhet eller varaktighet.

BILAGA II

Följande är en icke uttömmande lista över faktorer och typer av indikatorer på potentiellt lägre risk enligt artikel 14:

(12) Kundriskfaktorer:

- (a) Offentliga företag noterade på en fondbörs och med krav på uppgiftslämning (enligt fondbörsbestämmelser, lagstiftning eller annat tvingande sätt), som innebär krav på adekvat öppen redovisning av faktiskt ägande.
- (b) Offentliga förvaltningar eller företag.
- (c) Kunder etablerade i geografiska områden med lägre risk som anges i punkt 3.

(13) Riskfaktorer för produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler:

- (a) Livförsäkringar med låg premie.
- (b) Pensionsförsäkringar, om förtida återköp inte är möjligt och försäkringen inte får användas som säkerhet.
- (c) Pensionsordningar, pensionskassor eller liknande system som innebär pensionsförmåner för anställda, där inbetalning sker i form av löneavdrag och systemet inte tillåter överlåtelse av rättigheter.
- (d) Finansiella produkter eller tjänster som innebär väl definierade och begränsade tjänster för vissa typer av kunder, för förbättrad ekonomisk integration.
- (e) Produkter där riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism styrs av andra faktorer, som ekonomiska begränsningar eller insyn i ägandet (exempelvis vissa typer av elektroniska pengar enligt definitionen i direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet).

(14) Geografiska riskfaktorer:

- (a) Andra EU-medlemsstater.
- (b) Länder med effektiva krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (c) Tredjeländer som enligt trovärdiga källor har låg korruption eller annan brottslig verksamhet.
- (d) Tredjeländer som omfattas av krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i överensstämmelse med rekommendationerna från FATF (arbetsgruppen för finansiella åtgärder), och som effektivt har genomfört dessa krav och är föremål för ändamålsenlig tillsyn eller övervakas i enlighet med rekommendationerna om att säkerställa att de uppfyller dessa krav.

BILAGA III

Följande är en icke uttömmande lista över faktorer och typer av indikatorer på potentiellt högre risk enligt artikel 16.3:

- (1) Kundriskfaktorer:
 - (a) Affärsförbindelsen försiggår under ovanliga omständigheter.
 - (b) Kunder etablerade i länder som anges i punkt 3.
 - (c) Juridiska personer eller konstruktioner som är personliga lösningar på tillgångsförvaltning.
 - (d) Företag som har nominella aktieägare eller andelar utställda på innehavaren.
 - (e) Kontantintensiva företag.
 - (f) Företagets ägarstruktur framstår som ovanlig eller alltför komplicerad för dess verksamhet.
- (2) Riskfaktorer för produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler:
 - (a) Bankverksamhet inriktad på privatpersoner.
 - (b) Produkter eller transaktioner som kan gynna anonymitet.
 - (c) Indirekta affärsförbindelser eller transaktioner.
 - (d) Betalningar från okända eller oberoende tredje parter.
 - (e) Nya produkter och nya affärsmetoder, inklusive nya leveranssystem och användning av ny teknik eller teknik under utveckling för både nya och befintliga produkter.
- (3) Geografiska riskfaktorer:
 - (a) Länder utan effektiva system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt trovärdiga källor, exempelvis offentliga FATF-uttalanden, ömsesidiga utvärderingar, detaljerade bedömningsrapporter eller offentliggjorda uppföljningsrapporter.
 - (b) Tredjeländer som enligt trovärdiga källor har betydande korruption eller annan brottslig verksamhet.
 - (c) Länder som är föremål för sanktioner, vapenembargon eller liknande åtgärder från exempelvis Förenta nationernas sida.
 - (d) Länder som finansierar eller stödjer terroristverksamhet eller med uttalade terroristorganisationer verksamma i landet.

BILAGA IV

Jämförelsetabell som avses i artikel 60.

Direktiv 2005/60/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
	Artiklarna 6–8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10.1	Artikel 10 d
Artikel 10.2	-
Artikel 11	Artiklarna 13, 14 och 15
Artikel 12	-
Artikel 13	Artiklarna 16–23
Artikel 14	Artikel 24
Artikel 15	-
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	-
Artikel 18	Artikel 26
	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
	Artikel 29
	Artikel 30

Artikel 20	-
Artikel 21	Artikel 31
Artikel 22	Artikel 32
Artikel 23	Artikel 33
Artikel 24	Artikel 34
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 36
Artikel 27	Artikel 37
Artikel 28	Artikel 38
Artikel 29	–
Artikel 30	Artikel 39
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	Artikel 40
Artikel 33	Artikel 41
Artikel 34	Artikel 42
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 45
	Artikel 46
Artikel 37a	Artikel 47
Artikel 38	Artikel 48
	Artiklarna 49–54
Artikel 39	Artiklarna 55–58
Artikel 40	–
Artikel 41	–
Artikel 41a	–
Artikel 41b	–

Artikel 42	Artikel 59
Artikel 43	–
Artikel 44	Artikel 60
Artikel 45	Artikel 61
Artikel 46	Artikel 62
Artikel 47	Artikel 63

Direktiv 2006/70/EG	Detta direktiv
Artikel 1	–
Artikel 2.1, 2.2 och 2.3	Artikel 3.7 d, e och f
Artikel 2.4	–
Artikel 3	–
Artikel 4	Artikel 2.2–2.8
Artikel 5	–
Artikel 6	–
Artikel 7	–